

VI. THE HARVEST SINGING IN MACEDONIA

S u m m a r y

The origin of the harvest songs and their specific way of performance are profoundly rooted in the first organized human societies. Since the very beginning of the appearance of this kind of songs, their significance and function had been closely related to everyday work of the humans, i.e. directly to the life of the harvesters. These songs had given them the strength to forbear the long and hard labor, especially by the collective exercise of this very complex agricultural activity. In addition, these songs at the same time were aiming to satisfy the spiritual and aesthetic needs of the community as a whole. The roots of their existence lead to the most ancient times, which is evident by some archaic elements in relation with the customs, rituals and beliefs that accompany them.

The Macedonian harvest songs are closely related to this kind of songs of the other South-Slavonic and Slavonic peoples in general and their roots are deeply embedded in the pre-Slavonic pagan period, i.e. at the time when these peoples had lived together in their old fatherland. Although the Macedonian harvest songs share many common elements with the same songs of the other Slavonic peoples, which speaks of their common origin with the above-mentioned songs,¹ they have developed a series of particular characteristics by some of these peoples and countries. Despite of the fact that the Macedonian harvest songs by some of their characteristic are somewhat different from the ones of the other Balkan Slavonic peoples, they have kept a lot of these common features. The cycle of harvest songs is the most voluminous one in the frame of the Macedonian folk songs about the work (Sazdov 1988:66). By their thematic they are various. Thus, in the first place come the songs in which are met the *themes* related to the work itself (intermingled with *mythological, historical* and *universal* topics) and occupy a very precise place in the course of the harvest itself. Namely, these songs are sung *in the morning, at noon, before the fall of night and on the return* from the fields home and have a magico-ritual character and also a precisely fixed order of their performance².

¹ Comparing separately the characteristic elements of the harvest singing within the Shop ethnic area, which lies on the borders between Macedonia, Serbia and Bulgaria, it can be concluded that there is a big similarity not only in terms of customs that accompany the harvest activities but also the very way of performing the harvest singing, Rodna Veli~kovska, *Iopsko ~evarsko pevanje* (Shop harvest singing), a report submitted to the 33th Symposium of musicologues and ethnomusicologues "Mokranj~evi dani", Negotin, 1998).

² In this sense it is very significant that are sung special songs separately *at the beginning of the harvest* (see examples 23, 24, 27 and 28), songs that are sung *at the first "part"* ("posta"), songs *about the "postadjija"*, i.e. usually about a man who leads the group of harvesters (example 80), songs that are sung while the harvesters are taking a break, and finally, songs performed in the very end of the harvest, which are dedicated to the last female

In the harvest cycle a special place according to the number and variety take up the songs in which is the question of "the competition" which takes place in the course of the harvesting between a boy and a girl and the bet that goes along with it. In these songs there are love motifs and scenes in which an erotic note is implicitly expressed. Such an erotic thematic comes to its full expression usually at the gatherings at which participate many young harvester of both sexes that especially accompany the collective work and the mutual aid during this crucial seasonal agricultural activity. In their basis these songs contain a strongly stressed magical character through which is represented the fertility not only of the grains that are harvested, but of the whole life of the farmers and their families too (Antonijević 1978:152).

In the verses of the harvest songs there are several moments mentioning the time of the Ottoman domination, but one of the most frequent motifs in them is the collective harvesting on the beys fields and their fief. In these songs in a very picturesque way are expressed some memorable events from the harsh life and hard work of the harvesters, the most frequently in conditions of forced labor (see example 2).

Almost in every harvest song there is an allusion of the *interdictions* (Veličković 1997:3) accompanying the field work and the reaction of the "mayor, natural, powers" notably because of the breaking of these interdictions by a harvester, with who happens to be sanctioned for his harvesting activity during the holidays or within a taboo period such as is the example of the well known song and its numerous variants about the girl harvester Ruča, who was punished by these powers because she dared work on a holiday (see example 29); also the recruiting harvesters by force and making them work on these holidays and even without any recompense for them just for the sake of the established feudal corvee system. Hence, the main feature of the harvest songs is the collectiveness of their performance, which is evident not only through the work but through the singing too. That the collective work is accompanied by a collective singing it is shown by the straight relationship that exists between the work itself and the need for releasing, i.e. for a spiritual relaxation during the hard work in the fields for a quite long summer period of incessant labor.

Speaking about the harvest as one of the most important activities it can be added that women play the main role in all harvest rituals and also during the performance of the songs that accompanies it. She is not only the most laborious of all others, doing all complex harvest activities, but also she can sing beautifully.

harvester - "the end-keeper" ("krajdjika") (examples 115 and 116), who "takes care of the end" of the harvest and tries to keep up and go forward parallelly with the "postadjija", while all of the harvesters are lining up with them both. There are, of course, songs, which speak about the harvester *who is far behind* the others, to whom they sing a particular song (example 73): *You stayed behind like a lame goat*, where in the refrain is mentioned the name of the lagging behind harvester.

As for the singing, the female singers themselves have their own notion about the sense of music, its functional significance, and finally, the whole aesthetic value of this kind of singing. As it has been already mentioned, the fundamental characteristic of the harvest singing is the collectiveness of its performance; that means that the harvest songs are sung in groups, practicing the antiphons techniques, that is, the singing is accomplished in a formation of several singers. It consists of two groups, and each of them is composed of two or three female singers, depending on the number of harvester who, naturally, can sing.

For the analysis of the harvest singing, I have preferred the structural method that offers many operational possibilities in order to study the essence of this specific kind of traditional way of expressive culture.

Among the people, the melody itself is known as a *harvest voice* (Vasiljević 1960:XI) and it distinguishes itself by many of its features, unlike the other kind of melodies. As a fundamental factor for the creation of the forms of the harvest songs enter into consideration some archaic melodic and rhythmical laws.

One of the basic characteristics of the harvest singing is the existence of various metrical structures of the verses, which is considered as one of the main reasons for the appearance of the heterochronous rhythms in the melodic phrase. Therefore, with the conjunction of the text and the melody the speech intonation disappears into the melodic one. The rhythmical forms of the melodic sequence depend on the metrical structure and the verse. The function of the *refrains* is based upon the syllabic and tonic organization. As refrains, i.e. "pripevi" (Simonovski 1960:326) (see examples 73, 96 and 120), "upevi", that appear in the middle (see examples 42, 65 and 66), "zapevi", which can be found in the beginning (see examples 21, 27 and 33) and *combined refrains* (Kumer 1959:8) (see examples 13, 52, 70, 71 and 77), they influence the process of construction of the melody and there is no a precise rule when and where they will appear. Most of the refrains of the harvest songs from Macedonia are very characteristic for their big diversity with regard to the number of the metro-rhythmical types, in which dominantly occurs the coincidence of the poetic and the musical accents³. The rhythmical formulae in the harvest singing depend on the way of interpretation and on the metrical structure of the verses and measures. The melody unifies all songs through the harvest voice, with its all characteristics, which obey certain subconscious laws in the succession of the melodic verses. The melodic parts are the most frequently repeated in variation forms, which are developed according to the principle of similarity, that is, repetitiveness (Smokvarski 1998:159). It means that the fundamental musical impulses lie upon the *tone* and the *syllable* so that they repeat themselves from one syllable to another in the *melodic verse*. Most characteristic are the examples in which the repetition of the verses or some members of the verse are disbalanced by means of the caesura (example 98). In the harvest songs we can notice a rather big number of the cadenza patterns, which stress the existence of some peculiarities of the cadenzas. The cadenza appears the most frequently with the crossing of the part VII/1 (see examples 21, 54, 73 and 115), which is typical not only for the harvest but for the other kinds of songs of the so-called drone type of singing. The way of ending progresses in unison in finale G1⁴ or hypo-finale of the first voice. The drone with its laws in the Macedonian harvest singing represents a basis for classification of the two-voiced singing. It reveals the typical features of the archaic collective two-part singing system with its all-aesthetic, stylistic, musical and expressive characteristics,⁵ which give the harvest song some partic-

³ As an accent link that exists among the metrical forms, which are typical for the Macedonian singing in general, can be quoted the trochee and dactyl.

⁴The final tone (the finale) is obtained according to the Finnish method by Umari Krohn and Väishänen.

⁵ The first voice has the function of a *leading voice*; it determines the speed and intonation and "leads", "cries", "cries aloud", "spells out", and the aim and functional significance of the second voice is to follow the first voice, that is, it "trains", "drones", "accords".

ular originality and determine its authenticity and marks its autochthonous character.

However, the existence of the magical effect has conditioned, on the sound level, that it should stay on a *low developed level* (the melodic lines are fixed on the tricordal and tetracordal basis VII-1-2 or VII-1-2-3), and the aesthetic experience is often based on the *unison of the second*,⁶ so that it should present an effective means for the creation of a strongly impressive sonority, "on the basis of which the folk creator has succeeded in realizing his most durable and most stable harmonic impressions" (Zaharieva 1984:72).⁷

Among the most important factors for the melodic formation could be cited:

- *the voice* - as an *intonation field*; which is composed of all the tones of the tonal scales,⁸ which are less developed and shows a downward tendency so that they do not pass the quart above the tonic; however they represent the unique sound mass on the basis of which is created and developed the harvest singing, which, in essence, is the basic characteristic feature of the whole older layer of the two-voiced singing;

- *the intonation hesitance*; i.e. the lowing of the second level in contrast to the tonic of the tempered system; this occurrence is of an unstable character so that the hesitance should appear because the singers have to obey the physical properties of the voice potentials. Such intonational hesitance is characteristic only for the drone vocal two-part singing from the city of Radović and its surroundings (Olevska 1984:107-111);

- *the signal formulae* (Radinović 1993:98) or *the coordination forms* (Bicevski 1973:46), which, in a way, help the singers of the second voice or a part of it so that they should be able to guess more easily the intention and the movement of the leading voice, according to which they adjust their own singing. Namely, such formulae or forms are the *crossing of the voices*, *the caesuras* (both of the verse and melody), *the crying out*,⁹ *the semi-voices*¹⁰ etc.

⁶ which recurrently happens between the VIIth and the Ist level. In principle, the VIIth level is filled with the first, and the Ist one is filled with the second voice.

⁷ The usage of the *second* in the music folklore S. Zaharieva considers as a *timbre and acoustic phenomenon*, linked with the effect of the acoustical beating, to which the folk singer has been accustomed since his very early age and he identifies it with the sound of the bells.

⁸ In many cases in which I have analyzed the harvest songs dominate the diatonic scales such as: EsFGA; FGAB; EsFGABC; FG; FGA; FGAHC; FGAs; FGAsB; GAsBC; FGAsBC; GAsHCD and one chromatic FGAsAB (Veličkovska 1999: 85-87).

⁹ The crying outs as an expressive means basically come in the end, i.e. by the ending of the formal sections and they do not obey the laws which refer to the text regularities. They are, according to Firsov, of "magical origin" (Firsov 1960: 47).

¹⁰ They appear at the beginning of the song, on the VIIth, Ist and IInd level. In the two-part forms the semi-vocal (ð) emerges at the beginning of the second melodic verse.

As a conclusion, we can say that the harvest singing represents a special cultural phenomenon that exists within a functional system which consists of various kinds of musical layers, and the making of the ritual sound harmonically organizes the mutual link between man and nature. The power of the sound (Aleksandrova 1990:110) is the main feature of all of the songs from the summer agricultural cycle and of the harvest songs especially. It is quite understandable that today a big number of these songs has been put to oblivion for they have lost many of the traits of their primary significance and function. However, a lot of informants still precisely remember how, in what circumstances and where these songs had been sung, i.e. performed in the recent past. Many of these songs are sung with passion and care even today as a remembrance of the previous rural way of life and work, and at the same time they represent the basic repertoire of the elder informants. These are materials that could be found through a thorough field investigation. Among these harvest songs can also be met numerous examples that represent a passage from this kind of singing to another one that has been already developed in a totally different sense. Hence, frequent are the cases in which the text of such songs could be of harvest character, while their melody belongs, for instance, to the so-called table-singing voice.¹¹ It shows that the harvest songs with their thematic had exercised a very strong impression on the carriers of traditional singing forms, that the harvest voice had begun to transform itself too, for on its evolutionary path it had lost its primary function and had acquired the characteristics of other kinds of traditional singing expression.

The present work represents but an attempt to reconstruct the previous and very much developed and expanded folk institution known as "harvest singing" that had prepared the basis and opened wider possibilities for the development of other traditional kinds of singing. Today, the harvest singing is merely performed at festivals and folk shows, which carriers are the still alive members of the previous authentic singing milieus and groups who take care almost in a cultic way the traditional folk culture in Macedonia.

¹¹ It is a kind of collective singing, which is performed at the table full of meals and drinks during a celebration, which content usually has an epic character (Veli~kovska 2000: 4).

I. НОТНИ ПРИМЕРИ И ТЕКСТОВИ НА ПЕСНИТЕ

(со юодајоци за краевије во кои се снимени, јеачкије, снимателије, дешифраните, мелодрафије и приликије во кои ќе се изведуваат)*

1. А што ми се јадно додејало

(Долни Стубол, Пробиштипско)

$\text{♪} = 196$

A shto mi se,
mo - re le,
i!
jad - no
do - de
ja - lo
i!

од џроиџа џусти настоејника!
Први вика џобрѓо да жнејам,
други вика, џониско да жнејам,
трети вика класто' да го збирам,
иа на него јазе да угодам.

* Бројката во загради ја означува годината на снимање на магнитофонската лента од Архивот на Институтот за фолклор "Марко Цепенков" – Скопје (понашаму во текстовите ќе стои: АИФ м.л.)

АИФ м.л. 1489, с. Долни Стубол, Пробиштийско; ѹе Данцица Трајанова; снимил и дешифрирал Перо Анастасов (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе преку ден.

2. Аго ле жити домлето

(Сланско, Порече)

$\text{♩} = 84$

(e) А - го ле, жи - ти дом - ле - то, и!
(и) пуш - ти не да си јо - ди ме, и!

*низ Шурско село врвиме,
јубави моми водиме,
јем калешанки невесити.*

АИФ м.л. 1003, с. Сланско, Порече; ѹе Цвеќанка Пенческа; снимил Милан Ристески (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе преку ден.

3. Аго ле модар патлиџан

(Варош, Прилепско)

$\text{♩} = 88$

А - го ле, мо - дар пат - ли - цан, и!

*аѓо ле, јри вејроѓанец,
јушчи нé да си одиме,
низ Шурско село врвиме,
убави моми водиме.*

АИФ м.л. 1549, населба Варош кај Прилєп; ње Менка Рисићеска; снимил Милан Рисићески (1970); дешифрирал Драган Рисићески; мелодрафирала Родна Величковска; се ње преку ден.

4. Агу ле црвен трендафил

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(a) А - гу - ле, - цр вен трен - да - фил,

пуш - тај - не да си о - ди - (и) - (и) - ме, и!

*село џо н& е далеку,
јашче џо н& е камливо,
низ јурско село врвиме,
сё калешвици невесми,
белотешвици вдовици.*

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилєско; ње Пројка Момирска; снимила Горица Рисићеска (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње појадне.

5. Аргатите жетва жнејат

(Робово, Струмичко)

$\text{♩} = 64$ (Слободно)

Ар - га - ти - те жет - ва жни - јат Е - ле - но,

но, (е) га - ле - но, и!

а Елена на крај седе,

*на крај седе ћри субаши.
Сви арћаићи ручак ручай,
ручек ручай бунѓур-чорба,
а Елена ручак руча,
сос субаши рудо јагне,
ручек ручка, вино њије,
ке ја носаи на чардако.*

АИФ м.л. 1276, с. Колешино, Струмичко; ње Саветша Николова, родена во с. Робово, Струмичко; снимил и десифрирал Иван Кошев (1970); мелодиралила Родна Величковска; се ље во штекот на денот.

6. Богдана момче карала

(Кетеново, Кратовско)

$\text{♩} = 224$

Бог - да - на мом - че ка - ра - ла, ка - ра - ла
см го мо - ре, те па - - - ла.

*а не му дала да њлаче!
– Па зашто ћа е карала?
– Што не је рано сијанаја
и воду да је донеја,
што не је дворје измеја,
што не је останаклаја,
и њума да ћу пробуди,
и милно да ћу целувне!
Та заштој било карање,
карање ем и штетање.*

АИФ м.л. 3431, с. Кејеново, Кратовско; ље од забава Јана Стојанова со младиште невесиши; снимила Весна Матијашевиќ (1990); мелодиралила и десифрирала Родна Величковска; овие љесни се љеаи која жешваркише се расположени, особено ћри крајот на жешварката; љеенеши им љомаѓа бидејќи "им дава сила", и штоа на младиште, за да можаи да издржаш до крај.

7. Везден Јана до девера жнало

$\text{♩} = 70$ Слободно (Пуста Река, Крушевско)

И, вез-ден Ја - на до де - ве - ра жна - ло, и!

и, вез-ден му се де - ве - ру пла - ка - ло, и!

– *Браћче, Пејше, киска невенова,
оиш ко сум ћо јвојшо браће зело,
не м' одвело кај мајка на госићи,
да ћојијам вино и ракија,
да ћијеме и да ћресијеме!*

АИФ м.л. 691, с. Пуста Река, Крушевско; њеаш Сребрена Марковска и Ленка Шиниковска; снимил и десифрирал Пеце Стефановски (1968); мелодрафицал Александар Линин; се ће на ћадне.

8. Ветар веје град се лелеје

$\text{♩} = 108$ (Слободно) (Пиперево, Штипско)

(и) О мо - ри, ве - тер ве - је

град се ле - ле - (е) - је, ве - тар ве - је

град се ле - ле - (е) - је, и!

*Посѣтанале арѓаиштѣ,
исфрлиле моштиштѣ!
– Соберејштѣ моштиштѣ,
да најрајме кован синцир.*

АИФ м.л. 1280, с. Пијерово, Штипско; пеаш Добринка Панчева (род. 1946), Фида Камева (род. 1938) и Агна Дobreва (род. 1935) од с. Пијерово, Штипско; снимил и десифрирал Пане Емишов (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се ѹее во шекош на рабоишта.

9. Ветер веје град лелеје

Близанци, Кратовски крај

$\text{♩} = 96$

е — о — ве - тар ве - је и!
град ле - ле - је о и!

*и у гора бела кула.
Сви Ѹвееш у в'стане,
бела Рада у елече.
Сви Ѹвееш у кондуре,
бела Рада у оїнци.*

АИФ ленїа 3368, с. Близанци, Кратовско; ѹее Ѹруїа жени; снимила Тай-
јана Каличанин (1989); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се
јее ѹо ѹаш, кога жеївариште се вракааш дома ("њоїушничка" ѹесна).

10. Види сено малој моме

(Корешница, Неготинско)

$\text{♩} = 68$ (Слободно)

Ви - ди се - но, мо - ри! ма - лој мо - ме
ле, ви - ди се - - - но! (и) ле - ле, ма - лој мо -
ме, и!

*не се дигај на гулемо,
не си мошне јод колено,
шашко ши је говедар,
мајка ши је кавџацика!*

АИФ м.л. 1398, с. Корешница, Негошино; йеаӣ ("бучаш") Ташјана Ѓорѓиева од с. Габревци, Радовишко и Милка Стојанова од село Лубница, Радовишко и "вие" Тодорка Стефанова од село Лубница, Радовишко; снимил и десифрирал Стојан Василев (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се њее во шекош на рабочаша.

11. Врукина брате тужнина

(Подржиконь, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 224$

Вру - ки - на, бра - те туж - ни - на,
не мо - жам, бра - те мо - ре, да жне - јам.

*иушши ме дома да идам,
дома да идам вода да донесам!
— Не можам, сесиро, не иушшиам,
иуно је село сејмени.
Ке ми ще младо одведааш,
далеко ќе ще однесааш.
Ке ми ще младо йотурчааш,
на бела кула ќе седиш,
цирно фереце ќе носиш.¹*

АИФ м.л. 3418, населба Горно Лисиче, Скокско; ѹе Стојанка Ангелова, родена во село Подржикон, Кривојаланечко; снимила, дешифриала и мелотрафирала Родна Величковска (1988); се ѹе ѹреку ден.

12. Врукина мале па жнејат

$\text{♩} = 196$

(Ранковце, Кривопаланечко)

(и) Вру - ки - на бра - те туж - ни - на - - -

2

(a) и!

*и́ушши ме дома да и́ду,
да и́тражам сенка ладовна!
— Не и́ушшам, сеси́ро, Маријо,
и́пно је село сејмени,
и́пна је гора ајдуци.
Побиј си и́ушка марши́нка,
и́реврљи бела марама,
седи ми, сеси́ро, ладувај!*

АИФ м.л. 3113, с. Ранковце, Кривошлаганечко; њеја Вејка Димишировска, родена во село Барајлија 1923 год.; снимила Весна Машијашевиќ (1984); дешифрирала и мелодографирала Родна Величковска; се њеја на јладне.

¹ Слична џесна има во зборникот на П. Михајлов под наслов: "За гу-ок дома" (Mihajlov 1924: стр. 166, џесна бр. 304).

13. Врукина мале, та жнејат

$\text{♩} = 56$

(Корешница, Неготинско)

Мо - ри, вру - ки - на, ма - - - лс,
 и! (и)та жне - јат, и!

– Пушти ме, мале до дома,
 водичка, мале, студена,
 сенкичка, мале, ледена!
Овчари, мале, говоре:
 – Не си, девојко, ири мајка,
 шуку си, девојко, ири мене,
 на шаа покрив ќе шури,
 на шебе сенка ќе чинам.

АИФ м.л. 1487, с. Корешница, Неготинско; ѹеаи Тодорка Стеванова, Зорка Стојанова и Трајанка Ѓорѓиева; снимиле и десифрирале Стојан Василев и Никола Николов (1970); мелографирала Родна Величковска; се ѹее на ѹладне.

14. Го замрачи Марка зелени ливаѓе

Гостиражни, Прилепски крај

$\text{♩} = 56$

Го за - мра - чи Мар - ка (a)
 ни ли - ва - - - (a) - ге, и!

Зелени ливаѓе,
 Зеленичка река,

среде во ѕесока.

АИФ м.л. 1269, с. Госиширажни, Прилепско; ѿе Пројка Момирска; снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се ѿе кога жешвариш се вракааш дома.

15. Горо ле горо зелена

(Довезенце, Кумановски крај)

$\text{♩} = 224$

(и) Го - ро ле, го - ро зе - ле -
на, го - ро ле, го - ро (и) зе - ле -
на, и!

У гора село големо,
у гора куќа бogaша,
у куќа свадба бogaша,
девеј се брашта жениле,
никоѓа рода немале,
сал една сесира имале,
и љума не џу каниле,
салаше ву аб'р прашиле:
— Да дојдеш, сесиро, на свадба!
— Не можу, брашту, да дојду,
тешко ми џајле на глава,
мушко ми деше на руке,
бело ми йлашно на разбој.
— Да дојдеш, сесиро, да дојдеш,
осиави куќа свекра,
јосиави деше јештра,
јосиави йлашно на з'лве!
Баше ле, баше, Стојане,
свекра куќа не чува,
јештра деше не бања,
з'лви ми йлашно не шкаев.

АИФ м.л. 1465, с. Довезенце, Кумановско; јеаӣ Анѓелина Крстевска и Зорка Арсовска; снимил и дешифрирал Јовица Пештрушевски (1970); мелодографирала Родна Величковска; се њеје преку ден.

16. Грми грми дош не врне

Горобинци, Св.Николски крај

$\text{♩} = 68$ Слободно

(и) Мо-ре, гр - ми, гр - ми
дош не вр-не, (и) гр - ми,
гр - ми ле, дош не вр - - - - ('p)
не,
и!

– Зашићо, боже, дош' не врне?
– Од Јанини нейравдини!
Јана браћа заљубила!
Љубиле се шри години,
добиле са мушко деше,
мушко деше нишанлија,
ем без рука, ем без нога,
ем без десно црно око!
Пронеле го да га крсташи,
пронеле го преко гора,
гораши се исушила,
пронеле го преко вода,
водаша е пресекнала,
однеле го пред црквишта,
црквишта се затворила,
шојловешто онемеле,
шацише са ослејеле,
сал осушана сушар јођумен!
Проговара сушар јођумен:
– Та да не суше нешићо рода?

— Ние не смо нешто рода,
ние смо си браћи и сестра!
Цркваша се ошворила,
йошовешто прозбориле,
гацише са прогледала!

АИФ м.л. 1557, с. Горобинци, Свештениколско; јеаиш Стојка и Милица Коџеви; снимил и дешифрирали Веселин Додевски (1970); мелођрафирала Родна Величковска; се њеа јпреку ден.

17. Да станеш Вело да станеш

(Мала Црцорија, Кривопаланечки крај)

Да ста - неш Ве - ло мо - ме мо-ри, да
ста - неш јут - ре мо - ри по - ра - - но

зайрећнај бели волове,
ошидуј бача зелена,
набери мешла сијумкова,
измећај рамни дворови,
нареди редум столове,
ке дојдаш селски семнење,
на свиће коња дофанај,
на свиће јушка однасај,
на свиће сабја ошишај,
Османа коња не факај,
Османа јушка не смешај,
Османа сабја н'ошишај,
он иск е најврл душманин,
он ши е шашко заклало,
он ши е браћа заробил!
— Да јукнеш, да би да цркнеш,
он ми је најмил љубраћим,
он ми је шајче сошило,
он ми е јасен злайило!

АИФ м.л. 3186, село Добровница, Кривошапанечко; йеаш Љубица Димитрова (род. 1938) и Роска Деановска (род. 1927) од с. Мала Црцорија, Кривошапанечко; снимила, мелодрафирала и дешифриала Верица Станковиќ (1986); се њеа науширо.

18. Дали виде кој замина

(Мала Црцорија, Кривошапанечко)

♩ = 224

и Да - ли ви - де, Ма - ро Мар - че, да...
да - ли ви - де кој за - ми на.

*кој замина онде горе,
онде горе, ћо друмове?
– Видов, видов, како не сум,
заманаја ћри синцира,
ћри синцира младо робје:
Први синцир што ђомина,
све момчиња армасани,
армасани невенчани,
други синцир што ђомина
све момчиња нежењени,
ћреќи синцир што ђомина
све невесињи со дечиња!
Све ми мирно заманаја,
само едно лудо младо,
оно мирно не замина,
само гледа горе-доле,
шики вика: – Ајде, Маро,
ајде, Маро, да бегаме!
Ако некеш да бегаме,
барем ајде да лежаме!
– Та што рече, што му кажа?
– Ја му реков, ја му кажав,
за бегање Господ знае,
за лежање мож’ да биде!*

АИФ м.л. 3186, село Добровница, Кривојајланечко; йеаӣ Љубица Димитрова (род. 1938) и Роска Деановска (род. 1927) од с. Мала Црцорија, Кривојајланечко; снимила, мелодрафирала и дешифрирала Верица Станковиќ (1986); се њеа наућро.

19. Девојче шеќер претопен

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(a) Де - вој - че ше - ќер пре - то - пен,

(a) от - ка - ко сум те за - са - - - (a) - кал, и!

*ошакако сум ће засакал,
не сум се бело ћроменил, 2x
не сум се коња најаал!*

АИФ м.л. 1270, с. Гостиражни, Прилепско; њеа Пројка Момироска; снимила Горица Рисическа (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеа ћреку ден.

20. Дестан бего многу стока има

(Робово, Струмичко)

$\text{♩} = 140$

Дес-тан бе - го Јо - ве мно-гу сто - ка и - ма мно-гу сто - ка

и - ма ар - га - ти си и - ма

*аргайш си нема, аргайш, к'рмаре,
аргайш, к'рмаре, сийни ћолоѓаре!
Та си станал бего', ща си је ошишол,
у големо село, у йусцио Берово,*

*шам' је најдел бего' аргаше, к'рмаре,
аргаše, к'рмаре, сишини њолоѓаре,
зафанаа њосаша дл'га и широка.²*

АИФ м.л. 1276, с. Колешино, Струмичко; юе Савеша Николова, родена во с. Робово, Струмичко; снимил и десифрирал Иван Кошев (1970); мелографирана Родна Величковска; се юе преку ден.

21. Димано дилбер јубаво

(Корешница, Неготинско)

$\text{♩} = 56$

Мо - ри, Ди - ма - но, дил - бер и! (и)

и!

*јовчари говор чиниле,
кој ќе се јунак бре најде,
да ја излаже Димана,
да ја изнесе на љанина.
Најде се Пешче злашарче,
да ја излаже Димана.*

АИФ м.л. 1487, с. Корешница, Неготинско; юе Тодорка Стефанова, Зорка Стојанова и Трајанка Горчиева; снимиле и десифрирале Стојан Василев и Никола Николов (1970); мелографирана Родна Величковска; се юе на љадне.

² Варијанти на оваа юесна има во зборници на Карапов 2000: стр. 69, юесна бр. 66; Пенушички 1980: стр. 99, юесна бр. 29.

22. Е соколе, е пиле шарено

(Луке, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 104$

E, со - ко - ле, е, со - - - - - ко-ле,
(и) е, со - ко - ле ле, е пи - ле ша - ре -
(е) - - - - -
но, ој, и!

кој јши злаши ноге до колена,
кој јши сребри крила до рамена,
кој јши сади ужица на зглавје?
— Девојче ле, мило ле, девојче,
имала сам до три мили сесијре,
једна ојде за цара царица,
друга ојде ле, ју кмеша кмешница,
шрека ојде ју село сељанче.

АИФ м.л. 3302, пеач Јованка Аврамовска Ѓорѓиевска (родена 1941. во село Луке, Кривопаланечко, а од 1977 живее во Крива Паланка) и Љубица Цвешановска (родена 1939 исхо јака во с. Луке, Кривопаланечко, од 1972 живее во Крива Паланка); снимила Весна Мајијашевиќ (1987); дешифрирала и мелодографирала Родна Величковска; се ње кога жешварише се враќааш дома.

23. Жетва се зажнева Јана болна падна

(Малино, Св.Николско)

$\text{♩} = 64$

*жетва се зажнева, Јана пристануе,
Јана пристануе, на мајка говори:
– Мајко, стара мајко, ојсна ли се њоле,
ојсна ли се њоле, прашара ли гројзе,
стасаа ли, мајко, шија млади класја?
Тујо изговара, мајка, стара мајка:
– Керо, мила, керо, ако си од бога,
ако си од бога, не лежи, да станеш,
ако си од инај, да лежиш, да умреши!
Девејш годин лежа, лежала, умрела.*

АИФ м.л. 2149, с. Малино, Свештиниколско; јеаш Мишра и Стојна Тасевски; снимил и дешифрирал Душко Димитровски (1971); мелодрафирала Родна Величковска; се је науширо.

24. Жетва се зажнева Јана болна падна

(Кетеново, Кратовски крај)

$\text{♩} = 224$

E жет - ва се за - жне - ва и!
е жет - ва се за - жне - ва и!

*Јана болна њадна, мајка џу јрашује,
мајка џу јрашује: – Јано, ћерко Јано,
Јано, ћерко, Јано, шешко ли си болна?
– Мамо, мила, мамо, дожна ли се џоле?
– Ђерко, мила ћерко, ако си ми болна,
ако си ми болна од шешката болеси,
од шешката болеси и да би ми станеш,
ја ако се, ћерко, ши да се јрејраваш,
ши да се јрејраваш, ја да ће закојам!*

*АИФ м.л. 1717, с. Кејеново, Крашовско; ње Деса Андреева; снимил и
десифрирал Арсен Кршевски (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се
ње наујро.*

25. Заблејало рудо јагне

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(a) За - бле - я - ло дил-бер, ру - до јаг - не,
(o) и! дил-бер, ру-до јаг - (аг) - не, и!

*во юланина, на юладнина,
на исѣтата ѡорештина!
Деветш ѿрла юоминале,
своја мајка не си нашло,
'е забрале Турци беглици.*

АИФ м.л. 1270, с. Госиштражни, Прилепско; ње Пројека Момироска; снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње на юладне.

26. Задале ми се ладои

(Гостиражни, Прилепско)

*Пелиштер мајла юаднала,
сilen mi вештар юовеал,
ио Прилейски юолиња,
ио јшие бели арѓаши.*

АИФ м.л. 1269, с. Госиштражни, Прилепско; ње Пројека Момироска; снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње јреку ден, кога ќе залади.

27. Зажнеј зажнеј бела Ружо

(Близанци, Кратовско)

$\text{♩} = 104$

Mo - ri, за - жнеј, за - жнеј и!
и! бе - ла Ru - жо. и!

за - жнеј, за - жнеј ej,
бе - ла Ru - жо.

*најнајреда, пред аргаши.
Ружа мајка њоскарала:
– Немој, Ружо не зажнивај,
данаска је шежок празник,
шежок празник Свешта Пејка,
Свешта Пејка ем Недела!
Ке пресечеш лева рака,
лева рака, десна нога.³*

АИФ ленића 3368, с. Близанци, Кратовско; њеа ћруја жени; снимила Тай-
јана Каличанин (1989); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се
ћеа на јочешкош на жештаваша ("на зажневање").

³ За варијаншише на оваа њесна види во зборницише: на Верковиќ 1961: срп. 173, њесна бр. 167; Фирфов 1959: срп. 199, њесна бр. 338/335; Каранов 2000:
срп. 68, њесна бр. 64.

28. Зажнеј зажнеј бела Ружо

(Брусник, Неготинско)

$\text{♩} = 60$ (Слободно)

*најнајреда, пред аргаши!
Мајка Ружа не давала:
– Немој, Ружо, не замснивај,
данаски је шежок празник,
Свешта Пешка, јем Недела!
Ружа мајка не слушала,
зажнала је најнајреда,
пресекла је лева нога,
лева нога, лева рака.*

АИФ м.л. 1280, с. Брусник, Неготинско; џее Добрила Драганова, родена 1937 година во Крива Паланка; снимил и дешифрирал Пане Емшов (1970); мелодографирала Родна Величковска; се џее во шекош на жешварска работи.

29. Зажни, запеј тенка Руже

(Конче, Радовишко)

$\text{♩} = 52$ Слободно

*белки њи је рака лека,
рака лека, њолез њолек!
Ем зажнала, запејала.*

**АИФ м.л. 2708, с. Конче, Радовишко; Јеаш Рајна Јованова ("вршачка"),
Тана Младенова и Лена Лазарева ("бучачки"); снимил Ѓорђи Ѓорѓиев (1979);
десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње наућро.**

30. Зајди зајди јасно с'нце

(Долни Стубол, Пробиштипско)

$\text{♩} = 196$

*да не ми ње колнаш, с'нце,
аргаш и то юле,*

*аргайши ю о юле, с'нце,
мајситори у село,
юосишаши е голема,
крај не мож' да најдам,
домакинош, јасно с'нце,
Боѓа юомолује
да се врати, с'нце, боже,
и ушише юогоре,
юосиша да се, јасно с'нце,
до крајош ожнене.*

*АИФ м.л. 1489, с. Долни Стубол, Пробиштийско; юее Даница Трајанова;
снимил и дешифрирал Перо Анастасов (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се юее юойладне.*

31. Зајди, зајди дилбер јасно с'нце

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 72$ (Слободно)

*веке ми се здодејало,
од юроица юовелции!
Први вика: – "юовјасајше",
други вика: – "юонискош",
трети вика: – "не класајше"!*

АИФ м.л. 1008, с. Гостиражни, Прилепско; юее Пројка Момирска; снимила Горица Ристеска (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се юее юойладне.

32. Зајди, зајди јасно сл'нце

(Пчиња, Кумановско)

$\text{♩} = 60$ (Слободно)

мене ми се веќе досадило,
досадило веќе, додејало,
од два до шри настојника!
Први вика: – "ниско жнејше",
други вика: – "брѓо жнејше",
трети вика: – "клас збирајше"!
А на крај ми ѹлаче мое мушко деше,
а ја не можу деше да надоју.⁴

АИФ м.л. 3451; Пчиња, Кумановско; ње Данцица Голубовска; снимила
Лидија Стојановик-Лафазановска (1990); мелодрафирала и дешифриала
Родна Величковска; се ље на залез на сонцето.

⁴ Слична ћесна има во зборникот на П. Михајлов под наслов: "Мома `етвarka на Ов~е Pole" (Mihajlov 1924: стр. 85, ћесна бр. 187).

33. Замркна Виде замркна

(Корешница, Неготинско)

$\text{♩} = 56$

*крај шија рамни друмове,
крај шија дрвје високе,
крај шија беле йченице.
Ја дојде ли на вечера,
на рудо јаѓње љечено,
јреку два дола љечено,
јреку два рида јадено!*

АИФ м.л. 1487, с. Корешница, Неготинско; њеаи Тодорка Стефанова, Зорка Стојанова и Трајанка Горѓиева; снимиле и дешифрирале Стојан Василев и Никола Николов (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се љее ћојладне.

34. Замркнало бело Неде

(Кратово)

$\text{♩} = 60$ Слободно

ио Кочанско рамно џоле,

*со нојниош сшари шашко.
Изговара бела Неда,
на нојниош сшари шашко:
– Оди, шаше, да одемо,
овде има арамии,
шебе сшаро ќе заколаш,
мене младо ќе заљубев,
ќе заљубев, ќе заробев.*

*АИФ м.л. 1910, Крашово; пеаш Сирхилка Љубева и Невенка Сандева;
снимил и десифрирал Спасе Георгиевски (1972); мелодрафирала Родна
Величковска; се њее поизладне.*

35. Запој ми Јанке невесто

(Довезенце, Кумановски крај)

 $\text{♪} = 224$

(и) За - пој ми, то, за - пој ми, Јан - ке (и) не - вес - - -

и!

*како ми заман њоеше!
– Не можу, баши Стојане,
нешто ме глава заболе?
– Од што је, Јанке, заболе?
– Од синошната вечера,
вечера риба јагуља.
– Кoj ћу е, Јанке, донеја,
кој ћу е, Јанке, гошвија?
– Помало брашче донело,
постара снаа џивила.
– Јанке ле, Јанке, невесишо,
не била риба јагуља,*

шук' била змија ошровна.

АИФ м.л. 1465, с. Довезенце, Кумановско; јеај Анѓелина Крстевска и Зорка Арсовска; снимил Јовица Пејшуевски (1970); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеје преку ден.

36. Засвире Турче Битолче

(Гостиражни, Прилепско)

$\downarrow = 60$

*со биштолскаша шамбура,
шо биштолскиште шашшиша.*

*– Ивано, моме, Ивано,
качи се горе на диван,
шо гледај долу во џоле,
во џоле шенки шо џоли,
шод џо џолиште арѓаши,
арѓаши облог фашија,
кој ќе џо џоли на џфрли,
шој ќе ја земи Ивана!*

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; њеје Пројка Момироска; снимила Горица Рисешка (1970); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеје преку ден.

37. Застанало дилбер јасно сл'нце

(Пуста Река, Крушевско)

$\text{♩} = 84$ Слободно

И, зас-та-на - ло, дил-бер јас - но сл'н - це, и!
и, стре-де не - бо, дил-бер стре - де зем - ja, и!

*да ми ёледаш вељо чудо,
вељо чудо нечуено:
жена мајка ђродајаше,
за белило, за црвило,
за шарено јоёледало.*

АИФ м.л. 691, с. Пуста Река, Крушевско; юеа џ Стребра Марковска и Ленка Шийниковска; снимил и десифрирал Пеце Стевановски (1968); мелографирал Александар Линин; се ѹее на ћладне.

38. Застанало дилбер јасно сонце

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 64$ (Слободно)

(а) Зас - та-на - ло, дил-бер јас- но сон - це, (о) и!,
дил-бер јас - но со - (он) - це, и!

*среде небо, среде земја,
ундер ёледа, вељо чудо,
сесира браћа ђрејродава
за белило, за црвило!*

АИФ м.л. 1008, с. Госићиражни, Прилешко; њеје Пројка Момирска; снимила Горица Ристешка (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеје на пладне, ћо најголема горештшина; девојкиште се исправааш, ћо спавааш српаш на рамо и љеаш за да се развеселааш и да им биде лесна работааш.

39. Застоја се јасно сл'нце

(Амзабегово, Светиниколско)

*ћа си гледа ћоре - доле,
ћоре - доле сред чаршија,
како сесира браш продава,
за белило, за црвило,
за шарено огледало!
Продава ћо и му вика:
– Да ми дојдеш, мило брашче,
да ми дојдеш ћа на гости.
А брашче & одговара:
– Ђе ћи дојдам, мила сесира,
к'ш ће врба ћројзе роде,
к'ш ће гламиња ласпар љушти,
к'ш ће ћавран обелее!*

АИФ м.л. 2705, с. Амзабегово, Светиниколско; љеаш Павлина Трајкова, Благуна Јачева и Благица Блажева; снимил Гордије Гордијев (1979); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеје на пладне.

40. Извикна мома од поле

(Црн Камен, Виничко)

$\text{♩} = 252$

Из - вик - на мо - ма од по - - - ле, мо - ре,
и из - вик - на мо - - - ма од по - ле.

од њоле, мома, од њосћа:

*– О, леле, боже до боѓа,
изгорех, мале, за сенка,
за сенка, мале, за вода!
Дочул ја овчар јод гора:
– Ела си, моме, кај мене,
кај мене сенка ладовна,
кај мене вода студена,
кај мене бела њогача,
кај мене ћинка баница,
кај мене јагне џечено,
кај мене گрушка сирење,
кај мене резен јаболка,
кај мене луѓа ракија,
кај мене вино црвено!*

АИФ м.л. 1733, Црн Камен, Виничко; њеа Светлана Миленковска, родум од с. Завој, Охридско; снимил Пејшар Степановски (1971); дешифрирала и мелодифицирала Родна Величковска; му се њеа на некој случаен минувач среде жештванија.

41. Излегла Јана по поле

(Карамани, Битолско)

$\text{♩} = 224$

Из - лег - ла, Ja - на - по - по - ле,

да ви - ди, Ja - на по - ле - то.

*дали е њоле сшасано,
дали е жешва сшигнаша,
да збери Јана архати,
архати, млади жешвари.
На љаш је срећна Турчинче,
Турчинче, младо Тешовче.
Турче на Јана говори:
– Ошфрили, Јано, шуљбенош,
да ши го видам лицето,
дали прилега на мене,
млада ан'ма да сшанеши,
на висок чардак да седиш,
жолии флориње да низши,
на бело грло да носиш!
Турче и вели, говори:
– Еј гиди, Јано, убава,
деј гиди, Јано, гиздава,
кандисај, Јано, за мене,
кандисај, душо, за мене!
Јана му вели, говори:
– Макни се, Турче, од мене,
јас имам момче овчарче,
.....
јас сум си мома крстена,
јас сум си мома Рисјанка,
верајша не си ја предавам,
Турчинка јас не сшанувам!*

АИФ м.л. 2648, Торонито, Канада; ѹее Василка Марковска, родена во с. Карамани, Битолско; снимил Гоѓин Гоѓинев (1978); дешифриала и мелодрафирала Родна Величковска; се ѹее преку ден.

42. Јагне блее више село

(Мушково, Кратовско)

$\bullet = 108$

Jag - ne бле - је, Стој - не мори, ви - ише се - ло,
jag - ne бле - је доб - ро мори, ви - ише се - ло.

*и прашајште го зошто блеје,
дали блеје за солчица,
дали блеје за водица?
— Ни си блеје за солчица,
ни си блеје за водица,
шук' си блеје за Стојана,
шук' си блеје за овчара!
Каш си беше Стојан овчар,
и пасиште му беше то ливади,
вода ишеше од извори,
а с'к Стојан ожени се,
и пасиште му то буњиште,
вода ише то јелаци,
и ладниште му то сиреши.*

АИФ м.л. 3426; с. Мушково, Кратовско; ѹее Еврона Неделковска; снимила Весна Машијашевик (1990); мелодрафирала и дешифриала Родна Величковска; се ѹее наутро.

43. Јагње блеје више село

(Кетеново, Кратовско)

$\text{♩} = 112$

Јаг - ње бле - је Стој - - - не мо - ри, на

е - зе - ро јаг - ње бле - је, Стој - - не мо - ри,

ви - - - ше се - ло.

*ја ўрашај га, зашишо блеје,
дали блеје за ўравица,
или блеје за водица,
дали блеје за сенчица!?
– Нашу блеје за ўравица,
нашшу блеје за сенчица,
нашшу блеје за водица,
шук' си блеје за овчара,
за овчара, за Стожана.
Додек' беше Стожан овчар,
шо ливаду ўраву ўасе,
на извори воду ўије,
у ўланину лад ладује,
на мермера солче лиже.
Ошакао се Стожан жени,
шо буњишши ўраву ўасе,
шо мрамори воду ўије,
а ўод стреи лад ладује.*

АИФ м.л. 3429, с. Димонце, Краишово; юе Јана Стојанова од село Кешеново, Краишово; снимила Весна Машијашевиќ (1990); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се юе наујро.

44. Јано мори Јано, сл'нце разгрејало

(Кнежево, Кратовско)

Ja - no mo - ri, Ja - no

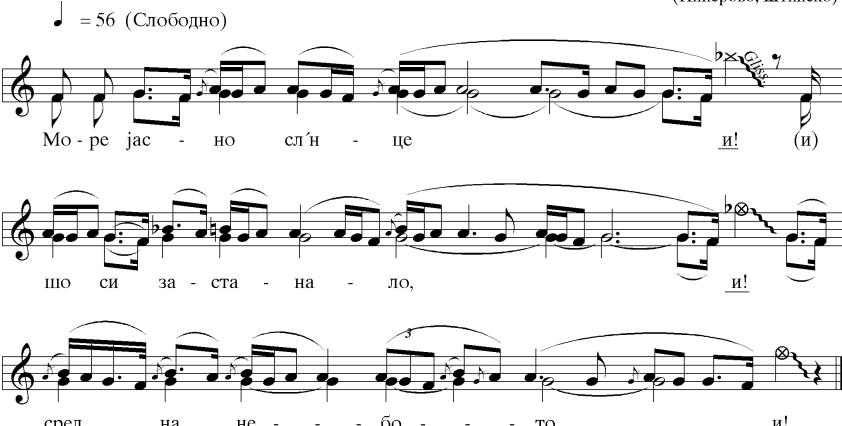
сл'н - це раз - гре - я - ло

и!

*сл'нце разгрејало ћо Шар ћо йланина,
јо Шар ћо йланина, ћо нова градина,
јо нова градина, ћо Јанино цвеке,
јо Јанино цвеке, ћо ран бел босилок,
јо ран бел босилок, ћо жути карамфил,
јо жути карамфил, ћо алови ружи.*

АИФ м.л. 3406, Крашово; ќеј друѓа жени од село Кнежево, Крашовско; снимила Тајјана Каличанин (1990); мелодрафирала и дешифрирала Родна Величковска; се ќеј преку ден.

45. Јасно сл'нце што си застанало

 (Пиперово, Штипско)

♩ = 56 (Слободно)

Мо - ре jac - но сл'н - це и! (и)
 шо си за - ста - на - ло, и!
 сред на не - - - бо - - - то, и!

АИФ м.л. 2705, с. Пиперово, Штипско; јеаш Гена Красиев и Дилбера Нацева; снимил Георги Георгиев (1979); десифрирала и мелодрафираала Родна Величковска; се њеа на јладне.

46. Јордан ми се бога помолује

 (Дедино, Радовишко)

♪ = 224

Мо-ри, Јор-дан ми се ле, бо-га по-мо-лу,
 (е) бо-га по-мо-лу - je!

– Зајди, њојди, мило јасно с'нце,
 да ми дојде Деница девојка,
 да ми легне на деснаша рака,
 да њређнам Деница девојка,
 да њомине шај ми силен мерак!

*Како ми се бoga юомолило,
шака зашло јтова јасно с'нце!
Не му дошла Деница девојка,
шук му дошла една луšта змија,
одвила се од десната рака,
завила се на десната нога.*

АИФ м.л. 2707, с. Дедино, Радовишко; јеат Ружа Гуширова, Еленка Тошева и Божана Гуширова; снимил Горѓи Ѓорѓиев (1979); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ѹее на њладне.

47.Карај Дене наќрај да карамо

(Подржикоњ, Кривопаланечко

♩ = 224

*На крај има голема облога.
Облагаш се момче и девојче,
да ѹресијаш на вр' на љанина,
да ѹресијаш да се не задеваш.
Момче дава коња со све седло,
а девојче ћердан испод ћрло.
Момче сије како рудо јаћне,
а девојче како морска риба!
– Стани, лудо, живо не станало,
ја ѹрежало ћердан испод ћрло,
ши не може коња со све седло,
облога је јтвоја и ја сам ји јтвоја.*

АИФ м.л. 3418, населба Горно Лисиче, Скочиско; ѹее Стојанка Анѓелова, родена во село Подржикоњ, Кривопаланечко; снимила, дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска (1988); се ѹее ѹреку ден.

48. Кинисала ми жална Димана

(Сланско, Порече)

♩ = 104

Ки - ни - са - ла ми жал - на Ди - ма - на,

*кинисала ми ӯре ӣланина
јачмен да жнијаш, лен да добераш.
Је сусрешова Турмана Турци,
Турмана Турци, Кашибун Еցуйци!
Је зайлениле жална Димана,
је одведоја кашибунска земја,
кашибунска земја, кашибун чергарска!
Што је чувале девеш ӯодиње,
дење на сонце, ноке на чере,
на десешашаша деше родило!
Што је дадова два сиша в раце,
два сиша в раце, шорба на рамо!
Је исирашиле од село в село,
јод село в село, нејзино село,
нејзино село, нејзина куќа:
– Даруј ме, даруј, сиара ле, мајко,
жиши ӯерка ши, жална Димана!
– Ајде, јод шука, Кашибун Еցуйке,
кај имам ӯерка, жална Димана?!
– Даруј ме, даруј, мила ле, снао,
жиши з’лва ши, жална Димана!
– Ајде, јод шука, Кашибун Еցуйке,
кај имам з’лва, жална Димана?!
– Даруј ме, даруј, мило ле, внуче,
жиши шешашка ши жална Димана!
Што е ӯознало незино внуче,
шито е дадова ми(в)скион сайун,
је исирашиле шарена чешма,
да ӯо измијеш белоӯо лице!
Тука ӯоминал незин(и)ош сиошан,
– Да, ој, ши шебе, Кашибун Еցуйке,
да не ӯоминаа една Еցуйка?
– Не ӯоминаа овде Еցуйки,
шуку дај ми ӯо да ӯо надојам,*

*да го надојам машкошо деше!
Го надојало, кај мајка йошло.*

АИФ м.л. 1003, с. Сланско, Порече; ѹе Цвѣтанка Пенческа; снимил Милан Рисшески (1969); дешифрирал Драган Рисшески; мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе преку ден.

49. Кинисало Боје со девер на гости

(Гостиражни, Прилепско)

*со девер на юсши, со девер & Никола,
девер Никола вели: – Боје, бело Боје,
ши да си ми моје, моје, само моје!
– Брашче, мило брашче, како не сум швоје,
како не сум швоје, ко' сум на брашта ши,
– Боје, бело Боје, ши да си ми моје,
ши да си ми моје, моје, само моје,
није да лежиме, на едно џерниче.*

АИФ м.л. 1008, с. Госишкражни, Прилепско; ѝе Пројка Момирска; снимила Горица Рисческа (1969); дешифрирала и мелодрафирана Родна Величковска; се ѝе кога жешварише преминувааи од една нива на друга.

50. Климна ми сонце да зајде

(Брусник, Неготинско)

$\text{♩} = 224$

Клим - на ми сон - це, ле - ле, да зај - де,
ој, ле - ле, ле - ле, мо-ри, да зај - де.

*за шаја долга редена,
и за реденај, шазана,
и за шазанај ливада,
и у ливада шойола,
и џод шойола изворче,
и до изворче килимче,
и на килимче Елија.
Одоздола иде Тодора,
и џод мишката алаџа,
и на Ејлија говори:
– Без мака да искроиш,
без ићла да ћо сошиеш.*

АИФ м.л. 1280, ње Трајана Мишева, родена 1952 год. во с. Брусник, Неготинско; снимил и десифрирал Пане Емшов (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се ње во шекот на рабочаша.

51. Колико је Бањско поле

(Луке, Кривопаланечко)

*шолко длъго и широко,
шокрај тоље едно дрво,
едно дрво на горело
и под дрво сиво сшадо,
овчар не е бела Неда,
на рука ву сива крошиња,
и у крошиња свилен рукај,
свилен рукај за овчара.*

АИФ м.л. 3118, с. Луке, Кривошлаганечко; юааш Злааша Величкова и Янинка Илиева; снимил Трико Бицевски (1984); мелодрафирала и дешифриала Родна Величковска; се юее кога зайночнува жейтваша.

52. Колико је Врањско поле

(Кнежево, Кратовско)

$\text{♩} = 60$ Слободно

Ej, ко - ли - ко je
Врањ - ско по - ле, ej, Ко - чан - ско,
Не - до ле, Не - до, (и) Не - до.

*Ниѣде дрво, ниѣде сенка,
на сред ѻоле едно дрво,
и ѻод дрво вакле овце,
вакле овце и овчари.*

АИФ м.л. 2042, с. Кнежево, Кратовско; ѹеаи Ружса, Ружица и Љубица Николови; снимил и дешифрирал Стасе Ѓорѓиевски (1973); мелодрафирала Родна Величковска; се ѹее ѻойладне.

53. Ладан ветар дува

(Малино, Св.Николско)

$\text{♩} = 60$

Ла - дан вс - тар ду - ва и!
тси - ки клас - ја но - си.

шенки гласја носи, на јовчарска сррана.
 Овчар сшадо йасе, и ћа љуто к'лне:
 – Да би, сшадо, да би се ћо искукало!
 На д'н, сшадо, на д'н, ћо двесића, ћо ћрисића,
 на нок, сшадо, на нок, сиће до иљадо,
 ћа да иду, сшадо, леће сос аргаши,
 леће сос аргаши, зиме сос свајови.

АИФ м.л. 2149, с. Малино, Свешниколско; ћеји Мићра и Стојна Тасевски; снимил и дешифрирал Душко Димићровски (1971); мелодографирала Родна Величковска; се ћеје преку ден.

54. Леле Маро алт'н Маро

(Конче, Радовишко)

$\text{♩} = 52$ Слободно

Ле - ле, Ма - ро, ле - ле, ал - т'н Ма - ро,
 ле - ле, Ма - ро, и! (и) ле - ле ал - т'н
 Ма - ро, и!

јраши кнића сиајаши,
 сиајаша Недошински,
 да собереш аргашиће,
 да му жнејаш џаченициће,
 џаченициће Тиквешкојо,
 Тиквешкојо рамно џоле.
 Собираше, ошиделе,
 сви аргаши на жешваши,
 алиш'н Мара џод сенкаши,
 кога било за ручоко...¹

¹ Слична варијанта се среќава и во зборниције на Стојлов 2000: спр. 123, ћесна бр. 86, насловена како "Порачал је гостиодаре" и на Пенушички 1980: спр. 98, ћесна бр. 28, џод наслов: "Пијеревка маша јлела".

АИФ м.л. 2708, с. Конче, Радовишко; йеаӣ Рајна Јованова ("вршачка"), Тана Младенова и Лена Лазарева ("бучачки"); снимил Гоѓи Гоѓиев (1979); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе на Ѣладне (незавршена).

55. Лели ти реков девојко

♩ = 60 (Слободно)

(Госторажни, Прилепско)

(a) Ле - ли ти ре - ков де - - вој - ко,

(a) не о - ди по - ле на жет - (ет) - ва, и!

*йоле се долзи слодои,
дур и' исїераши не ручаш!*

АИФ м.л. 1008, с. Госишражни, Прилепско; ѹе Пројка Момироска; снимила Гоџиа Рисиќеска (1969); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе наућро; йеачкиће се исїравааш, ги сїшавааш срїовиће на рамо ја и ѹеаӣ ѹеснаша.

56. Мајка Јове повикује

(Довезенце, Кумановско)

$\text{♩} = 196$

И Maj - ка Jo - ve оj, мај-ка Jo - ve
до - ви - ку - је, (и) мај - ка Jo - ve
по - ви - ку - је о и!

— *Ајде, Јове, дома дојди,
дома дојди да вечераш,
да вечераш две вечери,
една мрсна, друга њосна,
њосната е бел' йогача,
мрсната е луш' кокошка.*
— *Пелин да е шај' вечера,
нели не е сос девојче,
сос девојче, сос селанче!*
— *Ајде, Јове, дома дојди,
дома дојди, да си лежнеш!*
— *Треје да е шај' њосела,
нели не је сос девојче,
сос девојче, сос селанче!*

АИФ м.л. 1466, с. Довезенце, Кумановско; јеаӣ Ангелина и Зорка Милеви; снимил и дешифрирал Јовица Пејрушевски (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се њеје преку ден.

57. Марко сено коси

$\text{♩} = 60$

(Гостиражни, Прилепско)

(a) Map - ko se - ho ko - si,
 (a) na vrv na pla - ni - (a) na,
 и!

*на врв на јланина
 со сребрена коса,
 Мара јлашно ѡкаи
 во ладни ѡроскои, 2x
 со сребрени разбој.*

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројека Момирска; сним-
 ила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковс-
 ка; се ње кога жешвариш се враќааш дома.

58. Минал Марко низ турски дворои

$\text{♩} = 64$

(Гостиражни, Прилепско)

(a) Ми - нал - Мар - ко - низ - тур - ски - дво -

по - и,
(o) - и!

по - - - - (o) - и,
и!

*Го до~~г~~леда Турчинка девојка,
– Ела, ела, Марко добар јунак,
да ~~ши~~ клајам едно ле~~бо~~ име,
дали Мевм~~ед~~, дали Мевм~~ед~~ а~~га~~!
Викум вика Марко добар јунак:
– Ела, ела, Турчинке, девојко,
да ~~ши~~ клајам едно ле~~бо~~ име,
дали А~~н~~за, дали А~~н~~гелина!*

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; ње~~е~~ Пројека Момироска; снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафира~~ла~~ Родна Величковска; се ње~~е~~ во шекот на денот.

59. Мома момче излагала

$\text{♪} = 252$

(Железница, Кратовско)

Musical score for 'Мама' (Mama) by Tchaikovsky, featuring three staves of music with lyrics written below them. The lyrics are: МО - ма МОМ - - - - - МО - ма МОМ - че
из - ла - га - ла, МО - ма МОМ - че пре - ва - ли -
ла оj!

*за едно кийче ран босилок!
Не е кийче како кийче,
што е било бело ѫрнче,
белу ѫрнче ма̄гарешко!
Мома момче излагала,
за една сламка р'женица!
Не е сламка како сламка,
шук' е било машко деше,
машко деше, нојна з'лва,
мила з'лва на жейва е,
ем си жнее, ѹесна ѹее,
ѹесна ѹее за ѹолнока.*

АИФ м.л. 3428, с. Железница, Крашевско; юеаш Цвеша Ситефанова и Јелица Димишрова; снимила Весна Машујашевик (1990); десифриала и мелодифирала Родна Величковска; се је преку ден.

60. Мома момче прелажало

(Тополовиќ, Кратовско)

Mо - ма МОМ - че, Мо - ма МОМ - че пре - ла - жа
ло, пре - ла - жа - ло, пре - ла - жа - ло.

*за два ѣрозда, бело ѣрозје!
Тој не било бело ѣрозје,
шој е било јағурида,
прелажало и земало!
Чувале се до ѣгодина,
дал ни Госїош мушко деше,
їа ми дошли бела црква,
машко деше да си крсїаш!
Па минале ѣреку вода,
водаша е ѣресушила,
заминале ѣреку юле,
юлешто се заїалило,
заминале ѣреку ѣора,
ѣораша се исушила!
Па ошишиле бела црква,
девеш юна занемеле,
девеш ћака ослеїеле,
све иконе юнаћале,
дека биле браш и сесишра.*

АИФ м.л. 1910; њеаш Елица Рисшова и Мица Јакимова, родени во село Тоїловиќ, Кратовско; снимил и дешифрирал Стасе Георгиевски (1972); мелографирана Родна Величковска; се њеа ѣреку ден.

61. Мома оре у гора зелена

(Подржикоњ, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 140$

Мо-ма о - ре у го - ра зе - ле - на, у го - ра зе - ле - на.

*Преорала цареви друмови,
ечмен сее, жу́што зла́што жнене,
р’ж ҳо сее, бело сребро жнене,
ов’с сее, жушта свила жнене!
А сељани, сељани - душмани,
сви ојдоа цару на давија.
– А ој царе, царе јаѓумине,
криво седиш, а јправо да судиш,
мома оре у гора зелена,
преорала јвоиште друмови,
ечмен сее, жу́што зла́што жнене,
р’ж ҳо сее, бело сребро жнене,
ов’с сее, жушта свила жнене!
– Е, сељани, сељани рисјани,
ја земеште момини волови,
ја земеште моминошто рало,
преореште момино орање,
йосејште ҳо све бела йченица,
ќе се роди све црна класиџа!*

АИФ м.л. 1467, с. Клечовце, Кумановско; ње Гина Илиевска, родена во село Подржикоњ, Кривопаланечко; снимил и дешифрирал Јовица Пејшуровски (1970); мелодографирана Родна Величковска; се ње во шекот на денот.

62. Мори девојко од поле

$\text{♩} = 60$ (Слободно) (Гостиражни, Прилепско)

*да не го вайши росаīа,
да ши огради гајшаноī!*

АИФ м.л. 1008, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројка Момироска; снимила Горица Ристеска (1969); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се ње науширо; неачкише се исирааваш, го ставашааш сришти на рамо и ја њеаш њеснааш.

63. Наручча Магде поручча

$\text{♩} = 224$ (Огут, Кривопаланечко)

*– Мајка на гостиши да дојде,
брашешто да ми доведе,
а шашко да не дооди,
на лошо местишо ме даде,
на голи риди без дрва,*

*на суи долје без вода,
из бунар вода да вадам,
у леѓен да гу сиљујем,
у леѓен шашка да њерем,
на чекрк да го извијам,
на сицим да го йосћељам,
с'с душа да го исушам.*

АИФ м.л. 2719, с. Иванковци, Велешко; џеаљ Јованка Манева и Борка Ѓорѓева, родени во с. Огуш, Кривојаланечко; снимила Џвешанка Органциева (1979); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се џее во шекош на денот.

64. Наручка Магде поруча

 $\text{♩} = 196$

(Довезенце, Кумановско)

На - ру - ча Mag - де по - ру - ча,
на - ру - ча Mag - де (и) по - ру - ча,
и!

*– Мајка на ѡосиши да дојде,
и брашне да ми доведе,
ја шашне жив да не дојде,
многото сам љушта на шашне,
зашто ме овде одаде,
јо вија сртани без вода,
из бунар воду да вадим,
јод леѓен воду наливам,
на младо ћоске да њеру,
на сицим да ги ћровеју,
с'с душу да ги исушу,
с'с лице да ги озреју.*

АИФ м.л. 1466, с. Довезенце, Кумановско; юеат Аиелина и Зорка Милеви; снимил и десифрирал Јовица Пејшуровски (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се юе преку ден.

65. Не претезај половина

(Добровница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 108$

Не пре - те - зај, Јов - ке мо ри, по - ло - ви - на, не пре -
те - зај, доб - ро мо - ри, по - ло - ви - на.

*сїрема мене беќарина,
немам юари да је куйам!
– Па и јој ли да је учам:
јродай јрло со сё сїадо,
јродай лојзе со сё ѡројзе,
јродай коња со сё седло,
земи юари куйи мене,
води дома за невеста!*

АИФ м.л. 3348, с. Добровница, Кривојаланечко; юеат Милевка Цвејковска (родена во 1929 год. во Добровница) и Стојанка Цвејковска (родена во 1949 год. во Мешево, Кривојаланечко); снимила Тајана Каличанин (1987); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се юе преку дене, кога сонцето заоѓа.

66. Не претезај половина

(Горобинци, Св.Николско)

$\text{♩} = 108$

Не пре - те - зај, Јов - - ке мо ри, по - ло - ви -
на, не пре - те - зај, доб - - ро мо - ри,
по - ло - ви - на.

*сїрема мене бекарина,
немам юари, да ще куйам!
– Па и юј ли да ще учам!
Продај ўрло со се сїадо,
ўродай лојзе со се Ѳројзе,
ўродай коња со се седло,
земи юари куйи мене,
води дома за невесїта.*

АИФ м.л. 1557, с. Горобинци, Свештиниколско; юеа џ Стојка и Милица Коџеви; снимил и дешифрирал Веселин Додевски (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се њее ўреку ден.

67. Недо бела Недо

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 64$ (Слободно)

*камен се белее,
брло се лелее,
овчар ще дочуло,
од Невен йланина,
од високи борје!*

АИФ м.л. 1008, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројка Момироска; снимила Горица Ристеска (1969); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се ње преку ден.

68. Обеле поле Нико ле

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

*Ден ѡлава боли, ден срце,
ден ѡтенка ѡоловина.
Полето ми се ѡодожна,
момешо ми ѡрисшанало.
— Мајко ле, стара мајчице,
дали се ѡоле ѡодожна,
дали се вино ѡурило,
дали се мажа' момишо,
дали се Стојан ѡосвриши?*

АИФ м.л. 1269, с. Госићиражни, Прилеско; ње Пројка Момироска; снимила Горица Ристићеска (1970); дешифриала и мелодрафириала Родна Величковска; се ње во ѡекош на денот.

69. Облагала се Петкана

(Подржикон, Кривопаланечко)

$\text{♪} = 224$

Об - ла - га - ла се Пет - ка - на, и! об - ла - га -
ла се, мо - ри не - вес - та.

*сос љоњи девер најмали,
да жнее бела, ѡченица
што дваес' д'на орање,
до ѡладне да ѡу дожнее.
Станала рано Пејкана,
станала рано невести,
избања мушко дешенце,
ошиде ѡоле широко,
остави деше у шавор,
иа си ѡочнала да жнее.
До ѡладне ѡу е дожњала,
ошиде дома Пејкана,
забрави мушко дешенце.
Девеш је краве измузла,
десета бела Белана.
Рикна си бела Белана*

за нејно машко ћеленце.
Пејкана се е сешила
за нејно машко дешенце.
Ошиде њоље широко
да штражи деше у шавор.
У срека срећна два вука,
и на Пејкана говорај:
– Пејкано, млада невесићо,
најдомо деше у шавор!
К'ш му ћелени цејевме,
оно се милно смееше,
а к'да њего јочнавме,
ћисна си деше да ћлаче:
– Проклећа да си мајчице,
зашто се фаќаш облажа!²

АИФ м.л. 3418, насељба Горно Лисиче, Скочије; ње Стојанка Анђелова, родена во село Подржикоњ, Кривојаланечко; снимила, десифриала и мелодифриала Родна Величковска (1988); се ље ћојладне.

70. Овој поле не је наше

(Луке, Кривопаланечко)

♩ = 104

не је наше, но је щуће,
босилково, невеново,
со босилок насадено,
со невен је оградено!

² Варијација на оваа ћесна има во зборникот на П. Михајлов под наслов:
"Петкана се облага да по'хне нива" (Mihajlov 1924: стр. 114, ћесна бр. 229).

*До сред юле сјудна вода,
а до вода малкој моме,
с'лзи јоче сјудне воде!
Оздол иде младо момче,
окола воде врано коњче,
да најое сјудне воде.*

АИФ м.л. 3302; пеаџ Јованка Аврамовска Ѓорѓиевска (род. 1941 год. во с. Луке, Кривопаланечко, а од 1977 г. живее во Крива Паланка) и Љубица Цвешановска (год. 1939 г., во с. Луке, Кривопаланечко, а од 1972 година живее во Крива Паланка); снимила Весна Мајијашевик (1987); десифрирала и мелодрафириала Родна Величковска; се ње кога жешварише се враќааш дома.

71. Огрејала месечина

♩ = 104

(Луке, Кривопаланечко)

ој, ог - ре - ја - ла (и) ме - се - чи -
на, ој,

*оѓрејала јамо доле,
јамо доле, испод село,
испод село, ју ливаде,
ју ливаде, до кладанче,
до кладанче, ју јошоле,
ју јошоле јари гњезденца,
ју гњезденца јари љиленца.
Едно јоје јред вечера,
друго јоје јо вечера,
треко јоје беле зоре.
Тој јашто јоје јред вечера,
јоја вика: "вечерајше",
јој јашто јоје јо вечера,
јоја вика: "легнувајше",*

*шој што јоје беле зоре,
шоја вика: "спашувајше"!*

АИФ м.л. 3302; пеаи Јованка Аврамовска Ѓорѓиевска (род. 1941 год. во с. Луке, Кривојланечко, а од 1977 г. живее во Крива Паланка) и Љубица Џевановска (р. 1939 г., во с. Луке, Кривојланечко, а од 1972 год. живее во Крива Паланка); снимила Весна Матијашевиќ (1987); дешифриала и мелодрафира Родна Величковска; се ње кога жешвариш се враќаши дома.

72. Огрејала месечина

(Кнежево, Кратовско)

$\text{♩} = 224$

O-гре - ја - ла месе - чи - на, да - но, да - но
(o) да - но ле, да би еј, Гер - ма -
но - - - (o) -

*шој својоле и шој наше,
и ујоле ѕтри ѕтойоле,
у ѕтойоле ѕтри ѓнездинја,
у ѓнездинја ѕтри ѕилиња:
јрво јоје јред вечера,
второ јоје јоје вечера,
трето јоје бели зори.*

АИФ м.л. 2042, с. Кнежево, Кратовско; пеаи Ружса, Ружица и Љубица Николовиќ; снимил и дешифрирал Спасе Георѓиевски (1973); мелодрафирала Родна Величковска; се ќе јреку ден.

73. Остана ти крива коза

 $\text{♩} = 128$

(Кетеново, Кратовско)

Ос - та - на ти кри - ва ко - за,
да - до ле мо - ри, Стој - ко ле,
да - до ле, Стој - ко ле, и!

*Пријди, дојди, прибери гу,
ем козаша, ем момаша,
баше ле, море, Стојане,
баше ле, Стојане, и!
Терај коза ју козара,
а момаша ју кошара.*

АИФ м.л. 3431, с. Кетеново, Кратовско; њеј Јана Стојанова со младиште невесити од забава; снимила Весна Матијашевик (1990); мелодрафирала и дешифрирала Родна Величковска; се њеј кога жешваркише се расположени, особено при крајот на жешваша; љењешто им помага со штоа што "им дава сила" на жешвариште да издржаш до крај.

74. Откако се засакавмо

(Добровница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 104$

От - ка - - ко се Дон - кс мори, за - - -
са - кав мо, от - ка - ко се, доб - - ро мори,
за - са - - кав - мо.

никаде се не видомо,
сал еднашке щамо доле,
щамо доле испод село,
испод село у ливаде,
у ливаде њод орасе.
Нешићо малко њосићојамо,
њосићојамо, њодумамо,
од огревак до заодак.
Коњчећо ми ков исфрљи,
ситомниће ми кајмак фанаа!
Мајка ћи ће њовикује:
— Ајде, Донке, дома дојди!

АИФ м.л. 3348, с. Добровница, Кривојаланечко; Јеај Милевка Цвейковска (р. 1929, во с. Добровница) и Стојанка Цвейковска (р. 1949, во с. Мешежево); снимила Ташјана Каличанин (1987); десифрирала и мелографира Родна Величковска; се ње њойладне пред да зајде сонце.

75. Откако се засакавмо

- 120 -

(Подржикоњ, Кривопаланечко)

Musical score for 'Don' by Glinka, featuring three staves of music with lyrics in Russian:

От - ка - - ко се, Дон - - ке мо-ри, за - - са - ка -
МО,
от - ка - - ко се доб - - ро мо-ри,
за - - - са - ка - МО,
и!

*никако се не видомо,
с'л едн'ш се сосрећнавме,
шамо доле испод село,
испод село у ливаде,
у ливаде до кладенче.
Нешто малко ћосићојамо,
од огревак до заодак.
Стомнише се раскиснаја,
лејкићиће и ласптар јушићија!*

АИФ м.л. 3418, населба Горно Лисиче, Скочје; ње Стојанка Ангелова, родена во село Подржиконь, Кривојаланечко; снимила, дешифрирала и мелодифирала Родна Величковска (1988); се ње џред да зајде сонцепшо.

76. Пладнина мајко пладнина

$\text{♩} = 64$ (Слободно) (Гостиражни, Прилепско)

(a) Плад - ни - на, мај - ко плад - ни - на, (a) да зна -
и - Тур - чин пра - ви - (и) - на, и!

*ручеко' да го донеси,
под сенка да не одведи!³*

АИФ м.л. 1008, с. Гостиражни, Прилепско; џе Пројка Момироска; снимила Горица Ристеска (1969); дешифрирала и мелодрафириала Родна Величковска; се џе на пладне, за време на ручек; џесната жешваркиште ја џееле "од мака" бидејќи се ручало на жешкото сонце; имено, Турциште не им дозволувале да ручаш под сенка.

77. Пладнина ми дојде, дојде и помина

$\text{♩} = 88$ (Долни Стубол, Пробиштипско)

Мо - ре, плад - ни - на ми дој - де бра - - - те
(и) дој - де и по - ми - - - (и) - на, и!

*йушти ме, браќче, до дома да ојдам!
– Не ќе ѹуштам, Дано, има крш да береш,
свештот ми кажује ќебе ќе лагало!
– Лага, лага, браќе, кој ми ќе излага,*

³ Варијанта на оваа џесна има во зборникот на Стоилов 2000: стр. 127, џесна бр. 97.

кој ми је излаѓал и тој душа немал.

АИФ м.л. 1552, с. Долни Дисан, Неготинско; јеаш Пешта Трајкова и Јуба Илиева од с. Рожден; снимил Киро Андонов (1970); десифрирала и мелодрафираала Родна Величковска; се је во шекот на жештваша.

78. По друм Турци врват

$\text{♩} = 96$ (Слободно) (Сланско, Порече)

По - друм Тур - ци вр - ват, де - вет бу - ли во-дат.

*сите је давале за една Каурка,
Каурка мирисаши к'о кишка босилек,
Турчинка мирисаши к'о ложје варено.*

АИФ м.л. 1003, с. Сланско, Порече; јеаш Цвештанка Пенческа; снимил Милан Ристески (1969); десифрирала и мелодрафираала Родна Величковска; се је преку ден.

79. Поручай Тоде поручай

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$ (Слободно)

По - ру - чај, То - де по - ру - чај, (a) топ - ло

си - мит - че од вур - (уп) - на, и!

*шојло симишче од вурна,
пресно сирење бачилско.⁴*

⁴ Варијантата на оваа јесна има во зборникот на Стоилов 2000: стр. 128, јесна бр. 98.

АИФ м.л. 1008, с. Госиширажни, Прилепско; юе Пројка Момироска; снимила Горица Рисићеска (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеа науширо јред њојадок; жешваркиш ћи осијавааш ракашкиш, ћо сијавааш сријош на рамо и ошијејувааш еден стих од њесната; веднаш њошоа се наведнувааш и ћродолжувааш да је жнеаш; ћо неколку минуши девојкиш ћак се исјравааш и ћродолжувааш да ја њеаш вишораша мелодија.

80. Постацијо, големцијо

(Кетеново, Кратовско)

Пос - та - ци - јо, пос - та - ци - јо, го - лем - ци - јо,
(ej). го - лем - ци - јо, и!

*швоја нива е ћолема,
ама шуѓи се арѓаши.
Тој до него крива шија,
шој до него жуїш каравиль,
шој до него цвеке ружа,
шој до него єул ћрендафил.*

АИФ м.л. 1717, с. Кешеново, Крашевско; юе Деса Андреева; снимил и дешифрирал Арсен Красићевски (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се њеа во шекош на денот; ќесната е со изразено хумористична ношта.

81. Провикна Стојна од поста

(Козјак, Штипско)

(Quarter note = 196)

Про - вик - на Стој - на од пос - та, ле - ле, про -
вик - на Сто - jan од пос - та.

— Врукина, мамо, шужнина,
 шужнина, мамо, врукина,
 дочуј ме, мамо, ша дојди,
 мукиште да ши искажам!
 На раци машко дешенце,
 на глава ручок да носам,
 зошто ме, мамо, омажи,
 на шешка кука бодаша,
 да спанам рано сабајле,
 да месам девеш югачи,
 до девеш крави д'измузам,
 рамни дворове да смешам,
 да избањам машко дешенце,
 да исперам бели њелени,
 да качам ручек на глава,
 да уврзам деше на рамо,
 да идам боса на жешва,
 кај шова юле широко,
 гулеми нивје газдинске,
 не можам юсна да јерам.

АИФ м.л. 1279, с. Козјак, Штийско; ње Добрин Глигорова, родена 1933 год. во с. Врсаково, Штийско; снимиле Тома Бајев и Илија Здравев (1969); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње на јадне кога владее нейоднослива лешна горешшина.

82. Раде бело Раде

(Цидимирици, Велепико)

$\text{♩} = 72$ (Слободно)

— Ја не сам ручало, не да вечерам,
 ја ће ћебе чекам од лов да ми дојдеши,
 лов да ми донесеш юлска еребица,
 юлска еребица, морска џрејелица!

АИФ м.л. 2720, с. Щидимирци, Велешко; йее Суѓа Василева Орде-ва; снимила Цвейтанка Орѓанциева (1979); десифрирала и мелоѓрафи-рала Родна Величковска; се ѹее преку ден.

83. Радо Радиовке, мала Мариовке

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(и) Ра - до, Ра - ди - ов - ке, (а) ма - ла

Ma - ri - ov - ke, (ov) - ke, i!

*не врви низ село, не лажи ми сина,
не лажи ми сина, сина Костадина!
– Сирине, мори, сирине, ја не ти го лажам,
ја не ти го лажам, само ти се лаже!*

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројка Момирска; снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се ње преку ден.

84. Рано Јано сл'нце огрејало

(Добровница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 76$

и Ра - - - но Ja - - но, па - - - - -

(a)но Ja - - но ле, сл'н - - це ог - ре - ja - - - - -

(a) - - - - - ло, ој

*огрејало у момина бача,
у бачаша, у момино цвеќе,
моминошто цвеќе ерѓене го бераш,
ем го бераш, на собор го носаш!*

АИФ м.л. 3186, село Добровница, Кривоїланечко; юеаї Йубица Димитрова (род. 1938 год.) и Роска Деановска (род. 1927 год.) од с. Мала Цриорија, Кривоїланечко; снимила, мелодрафирала и дешифрирала Верица Штанковик (1986); се юее наушро.

85. Ручак нема благо нема

(Луке, Кривопаланечко)

$\bullet = 56$ (Слободно)

*у недеља юред вечера,
мајка си ћо сијино јлела,
сијино јлела и ручила:
– Ври' се, Лено, мила ћеро,
не се вакај "јосијавница",
чесио "јосија" не јросичај,
Турчин има врашки очи,
ќе јојледне, ќе изл'же,
ќе изл'же, ќе измаме!*

АИФ м.л. 3118, с. Луке, Кривоїланечко; юеаї Злаїа Величкова и Јанинка Илиева; снимил Трико Бицевски (1984); мелодрафирала и дешифрирала Родна Величковска; се юее кога жешвариш се вракаји дома ("јујешка" юесна).

86. Сама Маре на два друма жнала

(Корешница, Неготинско)

$\text{♩} = 80$

*сама жнала, сама врзувала,
ио юаш врваш Турци Анадолици,
на Мара & велаш ем говораш:
– Кам’ юши, Маро, свекар и свекрва,
кам’ юши, Маро, девер и јшрва,
кам’ юши, Маро, золва юши Тодора,
кам’ юши, Маро, ювојшо юрво либе?
– Ја либешто млади аскер ојде!
– Да го видиш дал’ ќе го юознаеш?
– Ќе го юознам как’ да не го юознам,
оно носи свилена кошула,
оно носи алови чорайи,
оно младо, оно бележишто,
десна рака шесиштоирсшто,
лева нога юалеџ нема!
– Јас сум, Маро, ювојшо либе!*

АИФ м.л. 1487, с. Корешница, Неготинско; юеаш Тодорка Стефанова, Зорка Стојанова и Трајанка Ѓорѓиева; снимиле и дешифрирале Стојан Василев и Никола Николов (1970); мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе ѹреку ден.

87. Сама мома црни очи к'лне

(Корешница, Неготинско)

$\text{♩} = 72$ (Слободно)

— Јослайеле, мои црни очи,
не видо'ште шито џо друм џомина,
јоминале нашиште ергени.

АИФ м.л. 1398, с. Корешница, Неготинско; "букаш": Ташјана Ѓорѓиева од с. Габревци, Радовишко и Милка Стојанова од с. Лубница, Радовишко; "вие": Тодорка Стефанова од с. Лубница, Радовишко; снимил и десифрирал Стојан Василев (1970); мелографирана Родна Величковска; се џее во џекош на жештвата.

88. Само Јане до друм жњало

(Добропаница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 252$

до друм жњало, врзувало.
 Оздол иде младо војне:
 — Добро јујро, само Јане,
 Кам' њи, Јане, свекрваша,
 кам' њи, Јане, јешрвице,

*кам' ти, Јане, твоје золве?
– Јеште се одделиле,
зловеште се ожениле,
момчешто је војник ошло!*

АИФ м.л. 3348, с. Добровница, Кривоја蘭ечко; њеаш Милевка Цвейшковска (род. 1929, с. Добровница) и Стојанка Цвейшковска (род. 1949, с. Мешежево, Кривоја蘭ечко); снимила Ташјана Каличанин (1987); десифрирала и мелодрафицала Родна Величковска; се ћеа кога се жнее ђокрај њаш.

89. Само Раде до друм жне

(Псача, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 240$

Са - ма Ра - де до друм жне - е, сен Ра - де
сен, се - ни фер - то ка - па фы - зел фел
мо - ме фел, фе -
ро

АИФ м.л. 186, с. Псача, Кривоїланечко; юе ѣруа жени; снимил Ганчо Паїшонціев (1957), десифрирал Рисію Проданов, а мелодрафидал Живко Фирфос; се юе додека се жнєе юокраї йай.

90. Седнал Марко на високи чардак

(Добровница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 72$

Сед - нал Мар - ко, сед - нал Мар - ко сед - нал Мар - ко ле, на ви - со - ки чар - - - ча - (ар) - дак, о, оj!

*їа си ѣгледа на ѣгоре-на ѣдоле,
чесшо ѣгледа низ Косовско ѣолье,
си до ѣгледа Косовка девојка,
како коси с' една коса:
Едан ошкос ран бел босилок,
други ошкос дешелина ѣтрава,
шреки ошкос љубичица ѣлава!
Проговара Марко од чардаши:
– А што немам брашне ѣтомалено!
– Ако немаш брашне ѣтомалено,
ели имаш сина ју ѣлене!
Собра Марко кишени сваішови,
їа доведе Косовка девојка,
си јожени сина ју ѣлене.*

АИФ м.л. 3348, с. Добропница, Кривојаланечко; њеаш Милевка Цвешковска (род. 1929, с. Добропница) и Стојанка Цвешковска (род. 1949, с. Мешежево, Кривојаланечко); снимила Таијана Каличанин (1987); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње ђојладне.

91. Седнал Марко на високи чардак

(Кнежево, Кратовско)

$\text{♩} = 56$

Сед - нал Мар - ко, сед - нал Мар - ко сед - нал
Е _____
Мар - ко ле, на ви - со - ки ча - - (а) (ap) - дак.
е _____ о _____ а _____
(o)

*иа си ѣледа на ѣледа на ѣледа,
согледало Моравка девојка
како коси зелена ливада!
Тенка коса ѿри оѣлоса ѿла,
ѡрви оѣлос млада дешелина,
други оѣлос жуши каранфил,
шреки оѣлос се ран бел босильок.*

АИФ м.л. 2043, с. Кнежево, Крашевско; ѹеаї Дара Кишанова, Ружа Николова и Љубица Николова; снимил и дешифрирал Стасе Георгиевски (1973); мелодрафираала Родна Величковска; се ѹеаї ѹреку ден.

92. Сенка засенило од Невен планина

(Ижиште, Поречје)

$\text{♩} = 104$

Сен - - - ка за - - - - се - ни - ло,
од Не - вен пла - ни - на.

*Не ми биле сенки,
шуку ми врвеле,
две рала свајови.*

АИФ м.л. 1003, с. Ижииште, Порече; ње Стојанка Триеска; снимил Милан Рисићески (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње преку ден.

93. Сенка ми засени од Невен планина

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(a) Сен - ка ми - за - се - ни,
(a) од Не - вен пла - ни - - -
(и) на, и!
од Невен йланина, од високи борје,
од високи борје, во Пејреи дворје!
Не ми била сенка, шук' биле свајои,
две рала свајои, шри рала штапани,
шри рала штапани, два зета кишени,
два зета кишени ќо Пејрева сесира.
Пејре им велеше: – Свајои, свајои,
љиеше, јадеше, станеше, ојше су,
Пејра не ја давам, Пејра е малечка!

АИФ м.л. 1270, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројка Момироска; снимила Горица Рисићеска (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ќе на ужина (кога небо још е облачно).

94. Сестра брата на обед го кањи

(Добровница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 72$

— Ајде, браће, да обедујеме,
ем ћа браће, дума да думаме,
које чедо снаа да земеме,
чорбациско ели сиромашко?
— Да земеме чорбациско чедо,
оно браће, браће, много дарје има,
многу дари, а малку срамови,
малку срами на свекор, свекрева.
Да земеме сиромашко чедо,
оно, браће, малко дари ле, а коца срамове!
Па земале сиромашко чедо.

АИФ м.л. 3186, село Добровница, Кривопаланечко; юеа љубица Димитрова (род. 1938 год.) и Роска Деановска (род. 1927 год.) од с. Мала Црцорија, Кривопаланечко; снимила, мелодифрирала и дешифрирала Верица Штанковиќ (1986); се њеа наушро.

95. Синоќ Стојан дојде од Солуна града

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

*шито доведе Стојан
Солунка девојка,
крадена, грабена,
од шашко, од мајка, 2x
од девеш не брака!*

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; џе Пројка Момирска; снимила Горица Ристеска (1970); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се џе кога жешвариш се вркааш дома.

96. Слага се сл’нце да зајде

(Довезенце, Кумановско)

$\text{♩} = 224$

*преко ридине, љадине,
преко зелене ливаде,
и у ливаде кладенче,
и до кладенче бор дрво,
и под дрвото Јанинка.
Оздола идев косачи,*

озгора идев аргашу
 и у аргашу сшар дедо.
 Облога факав аргашу,
 кој ќе префрли бор дрво,
 с'с половина јабука,
 со една јашка орашче,
 со девејшок ока олово.
 Фрла' аргашу не можа',
 фрла' косачи не мода',
 фрлил сшар дедо, префрлил!
 Викна Јанинка да њлаче:
 – О, леле, боже, до боѓа,
 сшар дедо да ме кердоса!
 – Молчи, Јанинке, не њлачи,
 ја не ќе земам за мене,
 ја имам сина за ќебе!¹

АИФ м.л. 1466, с. Довезенце, Кумановско; џеаш Анѓелина и Зорка Милеви; снимил и дешифрирал Јовица Пејшуровски (1970); мелодографирала Родна Величковска; се џе џе џојладне.

97. Слегна се сл'нице да зајде

(Кетеново, Кратовско)

$\text{♩} = 224$

зад ѕија рамни ридини,
 и у ридини ѕадина,
 и у ѕадина зелен бор,
 и џод борош се аргашу,
 џуј са ванале облога,
 кој ќе префрли зелен бор,
 џој ќе да земе Јанинка.
 Фрли ергенин не може,
 фрли удовац не може,

¹ Варијанша на оваа џесна се среќава во зборникот на П. Михајлов џод наслов: "Sestra prodava bratx na evrei" (Mihajlov 1924: сшпр. 114, џесна бр. 230).

*фрли ми дедо, ўрефрли!
Викна Јанинка да њлаче,
ој, лег', боже, до бога,
што ми е било судено,
да ме кердоса сијар дедо...*

АИФ м.л. 3431, с. *Кејеново, Крашевско*; џеј Јана Стојанова со младиште невести од забава; снимила Весна Матијашевиќ (1990); мелодифирала и дешифриала Родна Величковска; се џеј кога жештваркише се расположени, особено ћри крајош на жештваша; џејењешто им "дава сила" на заостанаше жештвари издржаш до крајош на денош.

98. Слънце зајде мрак по поље падна

- 48

(Т'лминци, Кривопаланечко)

Слн - це заj - де, слн - це заj - де,
о е о слн - це заj - де
о

мрак по по , мрак по по - ле пад - на, оj,
о о

и!

Арѓаше се во двор собираше,
ред се редааш на вода да идаш.
Прва рече: – Ја синојка идо’,
друга рече: – Ја сабајле идо’,
штреша рече: – ја на џладне идо’.
Ред је дошло Марѓешта да иде.
Ишра била Марѓештина мајка,
промени се Марѓештина руба,
иа отишде на чешма шарена.²

² Варијанта на оваа џесна има во зборникот на П. Михајлов која доноси насловот "Margita i ludo mlado" (Mihajlov 1924: срп. 44, џесна бр. 96).

АИФ м.л. 1697, с. Т'лминци, Кривоїланечко; йеаї Драга Рисішовска и Стојна Горчиевска; снимил и дешифрирал Милушин Грамашиков (1969); мелографиала Родна Величковска; се ѹее йойладне (незавршена).

99. Сл'нце зајде мрак по поље падна

(Добровница, Кривопаланечко)

$\text{♩} = 72$

*еїрви се, еїрви се,
еїрви се ле, ју двор собираle,
ред се редаї на вода да јодаї.
Една рече: – Ja синоќ донесо’,
друга рече: – Ja јуїрос донесо’,
шрека рече: – Ja љладне донесо’!
Ред је било Маргаша девојка.
Проговара Маргашина мајка:
– Ja дајше ми кључи од кошара!
Та јоблече Маргашина руба,
Па јошиде на бунар на вода,
Тамо беше едно лудо младо.
– Добро вечер, море, лудо младо!
– Добре дојде, Маргашо, девојче,
јас ће чекам щри дни и щри нока!*

— Ја' не беше Марѓића девојка,
ја' си беше Марѓићина мајка!³

АИФ м.л. 3348, с. Добровница, Кривојаланечко; йеаӣ Милевка Цвейковска (род. 1929 год., с. Добровница) и Стојанка Цвейковска (род. 1949 год., с. Мешежево, Кривојаланечко); снимила Ташјана Каличанин (1987); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње јојладне, кога заоѓа сончешо.

100. Слънце ми е застанало

(Близанци, Кратовско)

♩ = 112

*иа си гледа чудно-чудо,
чудно-чудо јо арѓаши,
сесира браћа џрејродава!
— За јошто га је џрејродала?
— За црвило, за белило,
за шарено огледало...*

АИФ ленӣа 3368, с. Близанци, Крајловско. Пее ҳруйа жени; снимила Ташјана Каличанин (1989); десифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње на ѡладне.

³ Слична варијанта се наоѓа и во зборникот на Јасиребов (?strebov s. a.: 177).

101. Сл'нце ми се застојало

(Железница, Кратовско)

$\text{♩} = 224$

Сл'нце ми се, сл'нце ми се за - сто - ја - ло

на д'н плад - не, на д'н плад - не на сред не -

бо, на сред не - бо, и!

*шта си гледа чудно-чудо,
како сесира брашта претродава,
за црвило, за белило.
Па му брдо дошекнало:
– Да ми дојдеш, мило браште,
ју брдо на гости, и!
– Ке шти дојдам, мила сесиро, зашто не кам,
к'шт ке гламња ластар врљи,
ш'к кујазе на гости да дојду,
к'шт ке врба гројзе да роди,
ш'к кујазе на гости да дојду!*⁴

АИФ м.л. 3428, с. Железница, Кратовско; йеаи Цвешта Стефанова и Јелица Димитрова; снимила Весна Матијашевиќ (1990); десифрирала и мелодрафириала Родна Величковска; се је њен џиладне.

⁴ Варијанта на оваа ѡесна се среќава во зборникот на Карапов 2000: стр. 69, ѡесна бр. 65.

102. Сл'нце ми се застојнало

(Ранковце, Кривопалнечко)

Еј, ој сл'нце ми се
 за - свој - на - ло
 на сред небо, б'ши на љадне,
 ща си ћледа чудно-чудо,
 чудно-чудо у арѓаши,
 како сесирира брашт ћродава,
 за црвило, за белило!
 Брже се је досешило,
 брашт на гости ћоканило:
 – Да ми дојдеш, мили браште,
 да ми дојдеш мили гости!
 – Ќе щи дојдам, мила сесириро,
 к'ш ќе врба ћројзе роди,
 к'ш ќе ћламња ласиар ћушиши!⁵

АИФ м.л. 3114, с. Ранковце, Кривојаланечко; њеа Вејка Димијтриевска, родена во село Барајлија, Кривојаланечко во 1923 год.; снимила Весна Машијашевик (1984); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеа на љадне.

⁵ Варијанта на оваа њесна се среќава во зборникот на П. Михајлов под наслов: "Старечи надхврл/ зелен бор" I и II (Mihajlov 1924: спр. 39-40, њесни бр. 87 и 88).

103. Слънце ми се рано застојало

(Кнежево, Кратовско)

$\text{♩} = 60$

(a) ло.

*на сред небо, над арѓаши,
ша си гледа чудно-чудо
како сесиша брашт ѕродава
за белило, за црвило
и шарено огледало!
Кога га је ѕрејродала,
веднаш се је ѹокајала!
– Врни ми се, мило брашче!
– Ќе се вратишам, мила сесиша,
која гламња ласишар ѹушши,
која врба ћројзе роде!*

АИФ м.л. 2043, с. Кнежево, Кратовско; ѹеаић Дара Кийанова, Ружа Николова и Љубица Николова; снимил и дешифрирај Стасе Георѓиевски (1973); мелодрафирана Родна Величковска; се ѹее на ћладне.

104. Слънце море ајде веќе зајди

(Близанци, Кратовско)

$\text{♩} = 96$

Сл'н - це, мо - ре сл'н - це ај - де ве - ке зај - ди.
ајде, веќе зајди, да ми ѹе не колнаши,
да ми ѹе не колнаши арѓаши ѹо ѹоле,
арѓаши ѹо ѹоле, друмје кирации!

— Мале, мила мале, како ќу да зајду,
како ќу да зајду, Јован ми се дели,
Јован ми се дели, јод шашко, јод мајка,
јод шашко, јод мајка и од мили браќа,
ем од мили браќа, ем од мили сесири!
Сл’нце, сину, сл’нце, на Јована делба,
на Јована делба, два чекора земја,
два чекора земја, три аршина џлашно,
три аршина џлашно, ем три жуши свеки.

АИФ ленѓа 3368, с. Близанци, Крашевско, њеа група жени; снимила Ташјана Каличанин (1989); дешифриала и мелодрафирала Родна Величковска; се њеа на џладне.

105. Сл’нце море сл’нце ајде веќе зајди

(Кратово)

$\frac{J}{\bullet} = 64$

Сл’н - це, мо - ре, сл’н - це ај - де ве - ќе зај -
ди, сл’н - це, мо - ре, сл’н - це
ај - де ве - ќе зај - ди и!
да ми ще не колнаш арѓаши ѹо ѹоле,
арѓаши ѹо ѹоле, косачи в ливаде,
косачи в ливаде, овчари в џланине!
— Ке стојам, ќе гледам на Ивана делба,
Иван ми се деле од мајка, од шашко,
јод мајка, од шашко, од сесири, од браќа!
На Иван на делба три аршина џлашно,
три аршина џлашно, два мешра од земја.

АИФ м.л. 3406, Крашево; њеа Драга Мијалкова од Горно Крашево и Стојка Тонева од Кнежево, Крашевско; снимила Ташјана Каличанин (1990); мелодрафирала и дешифриала Родна Величковска; се ќеа на џладне.

106. Сонцето оди ќе зајде

(Пиперово, Штипско)

$\text{♩} = 52$ (Слободно)

*Додека сонце ќе зајде,
шамо е рамна рамнина,
шам' има дрво високо,
шод дрво чесна шриеза.*

АИФ м.л. 1280, с. Пиперово, Штипско; пеаш Добринка Панчева (род. 1946 год.), Фида Камева (род. 1938 год.) и Агна Добрева (род. 1935 год.) од с. Пиперово, Штипско; снимил и десифрираш Пане Емшов (1970); мелодрафи-
рала Родна Величковска; се пее во шекот на работаша.

107. Сонцето трепти да зајди

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

*момиште песни пееја,
со песни аги молеја:*

— А̄гу ле, море, бе̄гу ле,
йушиај нé да си одиме,
селошo и& е далеку,
доилки жени водиме,
со мали машки дечина,
везден се дома без мајка!

АИФ м.л. 1270, с. Госиширажни, Прилепско; њеа Пројка Момироска; снимила Горица Рисићеска (1970); дешифрирала и мелодрафираала Родна Величковска; се њеа йойладне.

108. Стојан и Стојне два брата

(Иванковци, Велешко)

$\text{♪} = 224$

у го̄ра лисник денале,
д'н га до йладне денале,
од йладне роса зароси.
Стојан си седна на лисник,
а јадно *Стојне* ћод лисник!
Стојан си свири в кавалче,
Стојне си везе рукавче,
Стојан на *Стојне* думаше,
Стојне ле, *Стојне* девојче,
Ајде да си се земеме!

АИФ м.л. 2719, с. Иванковци, Велешко; њеа Јованка Манева и Борка Ѓорѓиевић, родени во с. Огуш, Кривоја蘭анечко; снимила Џевијанка Органциевић (1979); дешифрирала и мелодрафираала Родна Величковска; се ќеа преку ден.

109. Струмо Ѹерко Струмо

(Нежилово, Кратовско)

АИФ м.л. 1911, Крашово; ѝе Босилка Пейшрова, родена во село Нежилово, Крашовско; снимил и дешифрирал Стас Георгиевски (1972); мелографирала Родна Величковска; се ѹе преку ден.

110. С'нце калешато што си застанало

(Корешница, Неготинско)

$\text{♩} = 72$ (Слободно)

*што си застанало на сред, на небошо,
 моми ними, моме, шака да и сиојаш,
 гулем саир гледаш, Стојан делба деле,
 Стојан делба деле јод шашка јод мајка.*

АИФ м.л. 1398, с. Корешница, Неготинско; "бучаш": Ташјана Ѓорѓиева од с. Габревци и Милка Стојанова од с. Лубница, Радовишко; "вие": Тодорка Стефанова од с. Лубница; снимил и дешифрирал Стојан Василев (1970); мелодирали Родна Величковска; се ѹее во шекот на работишта.

111. С'нце се слага да зајде

(Тработивиште, Делчевско)

$\text{♩} = 80$

йод борје седаӣ шерзии,
 бели ми саи кроја,
 злайши ми узди леја.
 Терзиј велаш ѡовораш:
 – Сије ми моми дојдоа,
 Драгана нема да дојде,
 са(j)аиша да & скроиме!
 Таман си дума думаја,
 еште Драгана де иде,
 за рака води брашанче,
 ѹод мишка носи саиша,
 и на шерзии ѡовори:
 – Терзиј, бели ғражџање,
 саиша да ми скроиште,
 без мера да ја мериште,
 без ножи да ја кроиште,
 без игла да ја шиеште!
 Терзиј велаш ѡовораш:
 – Драгано, моме јубава,
 да месиш бела йогача,
 без сијо да го ошцејеш,
 без вода да ја замесиш,
 без огин да ја исиечеш!
 Еле е ѹусијо момјаче,
 ѹа & е Госијо ѹомогнал:
 Подуна ѹиок вештерец,
 ошцејало е брашнојо,
 зароси сијна росица,
 замесила е йогача,
 оѓреја јасно с'нце,
 исиекла е йогача!

АИФ м.л. 1401, с. Трабошвишиће, Делчевско; ње ѡрућа ѹеачки од исјојо
 село; снимил Димитар Јузунски (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна
 Величковска; се ње ѹојладне.

112. С'нце се слага да зајде

(Подареш, Радовишко)

$\text{♪} = 68$ (Слободно)

АИФ м.л. 2824, с. *Подареш, Радовишко; џе џруја џеачки; снимила Тайшана Каличанин (1981); десифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се џе џе џојладне.*

113. Тодор аргати збираја

(Коњух, Кратовско)

$\text{♩} = 224$

Мајка Тодора џовори:
- Тодоре, синко, Тодоре,
не збирај данас аргаше,
на шежек јразник Прокоје!
Тодор си мајка не слуша,
набраја си е аргаше,
одвеја ћи е на нива,
на нива бела џченица.
До џладне жнале, џојале,
јод џладне жнале, џлакале.

*Тодора змија изела,
за лева рука, за ѫалац.
Тодор си викна штoможе:
– Ја шуго, боже, до боѓа,
мене ме змија изела,
шроклеши да биде оној кој,
оној кој мајка не слуша!
Мајка Тодора говори:
– Тодоре, синко, Тодоре,
ја нели вика: не збирај
на шежок шразник арѓаш!*

*АИФ м.л. 876, с. Коњух, Крашовско; ѹе Пандурка Тасевска; снимил Ар-
сен Крсшевски (1969); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се
ѹе ѹойладне.*

114. Трнена нова градина

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

*Пешиорс' коле качени,
со ременика ѹлешини,
Пијер и шекер садена.
На девојкише шекеро,
за ергенише ѹијеро!*

*АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; ѹе Пројка Момирска; сним-
ила Горица Рисшеска (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковс-
ка; се ѹе ѹреку ден.*

115. Удри крај девојко

(Железница, Кратовско)

♩ = 84 Слободно

*Облаѓаш се, моме, момче и девојче,
заедно да сијајш, да се не задеваш!
Момчешо лежнало како рудо јагне,
а девојче, моме, мешка се, премешка,
мешка се, премешка како трена риба...⁶*

АИФ м.л. 3428, с. Железница, Крашовско; юеаш Цвеша Стефанова и Јелица Димитрова; снимала Весна Матијашевик (1990); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се је појавио на (незавршена).

⁶ Варијанти на оваа песна се наоѓа во зборникот на Карапов 2000: спр. 70, песна бр. 68.

116. Удри крајо на крај да појдиме

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 60$

(a)Уд - ри, кра - јо уд - ри,
 (a)на крај да пој - ди - (и) - ме, и!
 (и)на крај да пој - ди - мс.

На крај да појдиме,
на крај кажуваа,
на крај кажуваа, чудо за чудење.
Ми се обложиле јунак и девојка,
Марко и Марија.
Марко Маре вели: – Маре, бело Маре,
ако ме наджнијаш, јас ќебе ќе дајам
моја брза коња со се шикло седло,
ако ще наджнијам, щи мене ќе дашиш
швое бело грло со се кован ѕе-(ер)дан, и!

АИФ м.л. 1269, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројка Момирска; снимила Горица Рисческа (1970); дешифрирала и мелодрафирала Родна Величковска; се ње преку ден.

117. Ужина ми дојде тежнина ми падна

(Гостиражни, Прилепско)

$\text{♩} = 76$ (Слободно)

АИФ м.л. 1008, с. Гостиражни, Прилепско; ње Пројка Момироска; снимила Горица Ристеска (1969); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се ње науѓро.

118. Ужин дојде ручок нема

(Габревци, Радовишко)

$\text{♩} = 64$ Слободно

*Послале аргашите,
исфале зајоведош.
— Ај сшанеше, сви аргаши,
да видиме сите шука ли сите!
Од ерени Трајче ми го нема,
од момиште Данка ми ја нема.
Ужин' дојде, сите ужинале.*

АИФ м.л. 2706, с. Габревци, Радовишко; ќеа ће Ленка Блажева, Виолета Василева и Верка Вишанова; снимил Георги Ѓорѓиев (1979); дешифрирала и мелодрафира Родна Величковска; се ње пред џладне.

119. Ц'ви ружо мене не гледај ме

(Цилимирци, Велешко)

$\downarrow = 70$. Слободно

*мене не гледај ме, ја сам одадена,
ја сам одадена у град за граѓанче,
у град за граѓанче за шерзи Стојана.*

АИФ м.л. 2720, с. Щидимирци, Велешко; ѹе Суѓа Василева Ордева; снимила Ќвешанка Органциева (1979); дешифриала и мелодрафирала Родна Величковска; се ѹе преку ден.

120. Чијо е оној девојче

(Огут, Кривопаланечко)

≡ 224

Choral musical score for 'Синий волк' (The Blue Wolf). The score consists of three staves of music with lyrics in Russian:

Chi - jo e o - noj de - voj - che,
y - ba - va Da - no, (и) ne - ves - to
oj!

*шшо рано рани на вода,
шшо оди босо шо роса,
шшо носи ведро на глава.*

*Г'жи Ѷа, Дане, за мене!
– Не можам, баше, да л'жам,
штоја е моја з'лвица,
она ми рано сшанује,
она ми рано (и) сшанује,
рано ми вода доноси,
рано ми вода (и) доноси,
оди си боса џо роса,
оди си боса (и) џо роса!*

*АИФ м.л. 2719, с. Иванковци, Велешко; пеат Јованка Манева и Борка
Горѓиеви, родени во с. Огуш, Кривошаланечко; снимила Цвейтанка Орѓанчиева
(1979); дешифриала и мелодрафирала Родна Величковска; се пее преку ден.*